

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 24

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
29 ianuarie 2008

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 75/2008 al Consiliului din 28 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1207/2001 privind procedurile prevăzute de dispozițiile ce reglementează schimburile preferențiale între Comunitatea Europeană și anumite țări, destinate să faciliteze eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, întocmirea declarațiilor pe factură și a formularelor EUR.2 și eliberarea unor autorizații de exportatori desemnați ⁽¹⁾ 1**
- Regulamentul (CE) nr. 76/2008 al Comisiei din 28 ianuarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 4
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 77/2008 al Comisiei din 28 ianuarie 2008 de stabilire a normelor de aplicare pentru importul zahărului din trestie de zahăr în cadrul Protocolului ACP și al Acordului cu India pentru anii de comercializare 2007/2008 6**

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) ⁽¹⁾ 8**
- ★ **Directiva 2008/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 cu privire la câmpul vizual și la ștergătoarele de parbriz ale tractoarelor agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) ⁽¹⁾ 30**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

REGULAMENTE INTERNE ȘI DE PROCEDURĂ

★ Modificări ale Regulamentului de procedură al Curții de Justiție	39
--	----

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2008/79/CE, Euratom:

★ Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007 de modificare a Protocolului privind Statutul Curții de Justiție	42
★ Declarație	44

Comisie

2008/80/CE:

★ Decizia Comisiei din 21 decembrie 2007 privind dispozițiile naționale notificate de Republica Austria cu privire la anumite gaze fluorurate cu efect de seră [notificată cu numărul C(2007) 6646] ⁽¹⁾	45
--	----

ACORDURI

Consiliu

★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală	51
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală	51
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală	51
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală	51

★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală	52
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor	52
★ Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Albania privind facilitarea eliberării de vize	52
★ Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind facilitarea eliberării de vize	52
★ Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind facilitarea eliberării de vize	52
★ Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind facilitarea eliberării de vize	53
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind facilitarea eliberării de vize	53
★ Informare cu privire la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind facilitarea eliberării vizelor	53
★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării de vize	53

III Acte adoptate în temeiul Tratatului UE

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

★ Poziția comună 2008/81/PESC a Consiliului din 28 ianuarie 2008 de modificare a Poziției comune 98/409/PESC referitoare la Sierra Leone	54
--	----

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 75/2008 AL CONSILIULUI

din 28 ianuarie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1207/2001 privind procedurile prevăzute de dispozițiile ce reglementează schimburile preferențiale între Comunitatea Europeană și anumite țări, destinate să faciliteze eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, întocmirea declarațiilor pe factură și a formularelor EUR.2 și eliberarea unor autorizații de exportatori desemnați

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 ⁽¹⁾ stabilește dispoziții pentru facilitarea eliberării sau întocmirii corecte a dovezilor de origine în ceea ce privește exporturile de produse din Comunitate în contextul relațiilor comerciale preferențiale ale Comunității cu anumite țări terțe.
- (2) Anexele III și IV la Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 ar trebui să fie modificate pentru a se asigura indicarea corectă a originii materiilor prime utilizate pentru fabricarea în Comunitate a produselor originare.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 se modifică după cum urmează:

1. Anexa III se înlocuiește cu textul care figurează în anexa I la prezentul regulament;
2. Anexa IV se înlocuiește cu textul care figurează în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Declarațiile furnizorilor privind produsele care nu au caracter originar preferențial, întocmite înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, rămân valabile.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de-a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 ianuarie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

D. RUPEL

⁽¹⁾ JO L 165, 21.6.2001, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1617/2006 (JO L 300, 31.10.2006, p. 5).

ANEXA I

„ANEXA III

Declarația furnizorului pentru produse care nu au caracter originar preferențial

Declarația furnizorului, al cărei text este reprodus în continuare, trebuie să fie întocmită în conformitate cu notele de subsol. Cu toate acestea, nu este necesară reproducerea notelor de subsol.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, furnizor al mărfurilor menționate în documentul anexat, declar că:

1. Următoarele materii prime care nu au caracter originar preferențial au fost utilizate în cadrul Comunității pentru producerea acestor mărfuri:

Denumirea mărfurilor livrate ⁽¹⁾	Denumirea materiilor prime neoriginare utilizate	Poziția din SA a materiilor prime neoriginare utilizate ⁽²⁾	Valoarea materiilor prime neoriginare utilizate ⁽³⁾
			Total:

2. Toate celelalte materii prime utilizate în cadrul Comunității pentru producerea acestor mărfuri sunt originare din ... ⁽⁴⁾ și respectă regulile de origine care reglementează schimburile preferențiale cu ... ⁽⁵⁾, și

declar că: ⁽⁶⁾

☐ Cumul aplicat cu (numele țării/țărilor)

☐ Nu se aplică cumul

Mă oblig să pun la dispoziția autorităților vamale orice alte documente justificative pe care acestea le solicită:

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ În cazul în care factura, bonul de livrare sau orice alt document comercial la care este anexată declarația se referă la produse de tipuri diferite, sau la produse care nu cuprind același procent de materii prime neoriginare, furnizorul trebuie să le diferențieze în mod clar. Exemplu:

Documentul se referă la diverse modele de motoare electrice încadrate la poziția 8501, care urmează să fie utilizate la fabricarea unor mașini de spălat încadrate la poziția 8450. Caracteristicile și valoarea materiilor prime neoriginare utilizate la fabricarea motoarelor diferă de la un model la altul. Modelele trebuie să fie enumerate separat în coloana 1, iar în celelalte coloane trebuie înscrise informații pentru fiecare dintre ele, astfel încât producătorul de mașini de spălat să poată evalua corect caracterul originar al fiecăruia dintre produsele sale, în funcție de tipul de motor pe care acestea îl conțin.

⁽²⁾ A se completa doar în cazul în care prezintă relevanță.

Exemplu:

Regula pentru articolele de îmbrăcăminte de la ex capitolul 62 permite utilizarea de fibre textile neoriginare. Astfel, dacă un producător francez de articole de îmbrăcăminte utilizează țesături fabricate în Portugalia din fibre neoriginare, furnizorul portughez trebuie doar să înscrie în coloana 2 a declarației sale «fibre textile» ca materii prime neoriginare – poziția din SA și valoarea fibrelor textile nu sunt relevante.

O societate care produce sârmă încadrată la poziția SA 7217 din bare de oțel neoriginare trebuie să menționeze «bare de oțel» în coloana 2. În cazul în care sârma urmează să fie încorporată într-o mașină pentru care regula de origine stabilește o limită procentuală a valorii materiilor prime neoriginare utilizate, trebuie să se menționeze în coloana 4 valoarea barelor de fier.

⁽³⁾ «Valoare» înseamnă valoarea în vamă a materiilor prime în momentul importării sau, dacă această valoare nu se cunoaște și nu poate fi apreciată, primul preț verificabil plătit pentru materiile prime respective în cadrul Comunității.

Pentru fiecare tip de materie primă neoriginară utilizată, precizați valoarea exactă pe unitate a produselor înscrise în coloana 1.

⁽⁴⁾ Comunitatea, țara, grupul de țări sau teritoriul din care provin materiile prime.

⁽⁵⁾ Țara, grupul de țări sau teritoriul în cauză.

⁽⁶⁾ A se completa dacă este necesar, doar pentru produsele care au caracter originar preferențial în contextul relațiilor comerciale preferențiale cu una dintre țările menționate la articolele 3 și 4 ale protocolului de origine relevant, cu care se poate aplica cumulul de origine paneuromediteranean.

⁽⁷⁾ Locul și data.

⁽⁸⁾ Nume și funcție, denumirea și adresa societății.

⁽⁹⁾ Semnătura.

ANEXA II

„ANEXA IV

Declarație pe termen lung a furnizorului pentru produse care nu au caracter originar preferențial

Declarația furnizorului, al cărei text este reprodus în continuare, trebuie să fie întocmită în conformitate cu notele de subsol. Cu toate acestea, nu este necesară reproducerea notelor de subsol.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, furnizor al mărfurilor menționate în prezentul document, care sunt livrate în mod curent către⁽¹⁾, declar că:

1. Următoarele materii prime care nu au caracter originar preferențial au fost utilizate în cadrul Comunității pentru producerea acestor mărfuri:

Denumirea mărfurilor livrate ⁽²⁾	Denumirea materiilor prime neoriginare utilizate	Poziția din SA a materiilor prime neoriginare utilizate ⁽³⁾	Valoarea materiilor prime neoriginare utilizate ⁽⁴⁾
			Total:

2. Toate celelalte materii prime utilizate în Comunitate pentru producerea acestor mărfuri sunt originare din ...⁽⁵⁾ și respectă regulile de origine care reglementează schimburile preferențiale cu ...⁽⁶⁾, și

declar că:⁽⁷⁾

☐ Cumul aplicat cu (numele țării/țărilor)

☐ Nu se aplică cumul

Prezenta declarație este valabilă pentru toate livrările ulterioare ale acestor produse expediate începând cu data de până la data de⁽⁸⁾.

Mă oblig să informez imediat în cazul în care această declarație nu mai este valabilă.

Mă oblig să pun la dispoziția autorităților vamale orice alte documente justificative pe care acestea le solicită:

.....⁽⁹⁾

.....⁽¹⁰⁾

.....⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ Numele și adresa clientului.

⁽²⁾ În cazul în care factura, bonul de livrare sau orice alt document comercial la care este anexată declarația se referă la produse de tipuri diferite, sau la produse care nu cuprind același procent de materii prime neoriginare, furnizorul trebuie să le diferențieze în mod clar. Exemplu:

Documentul se referă la diverse modele de motoare electrice încadrate la poziția 8501, care urmează să fie utilizate la fabricarea unor mașini de spălat încadrate la poziția 8450. Caracteristicile și valoarea materiilor prime neoriginare utilizate la fabricarea motoarelor diferă de la un model la altul. Modelele trebuie să fie enumerate separat în coloana 1, iar în celelalte coloane trebuie înscrise informații pentru fiecare dintre ele, astfel încât producătorul de mașini de spălat să poată evalua corect caracterul originar al fiecăruia dintre produsele sale, în funcție de tipul de motor pe care acestea îl conțin.

⁽³⁾ A se completa doar în cazul în care prezintă relevanță.

Exemplu:

Regula pentru articolele de îmbrăcăminte de la ex capitolul 62 permite utilizarea de fibre textile neoriginare. Astfel, dacă un producător francez de articole de îmbrăcăminte utilizează țesături fabricate în Portugalia din fibre neoriginare, furnizorul portughez trebuie doar să înscrie în coloana 2 a declarației sale «fibre textile» ca materii prime neoriginare – poziția din SA și valoarea fibrelor textile nu sunt relevante.

O societate care produce sârmă încadrată la poziția SA 7217 din bare de oțel neoriginare trebuie să menționeze «bare de oțel» în coloana 2. În cazul în care sârma urmează să fie incorporată într-o mașină pentru care regula de origine stabilește o limită procentuală a valorii materiilor prime neoriginare utilizate, trebuie să se menționeze în coloana 4 valoarea barelor de fier.

⁽⁴⁾ «Valoare» înseamnă valoarea în vamă a materiilor prime în momentul importării sau, dacă această valoare nu se cunoaște și nu poate fi apreciată, primul preț verificabil plătit pentru materiile prime respective în cadrul Comunității.

Pentru fiecare tip de materie primă neoriginară utilizată, precizați valoarea exactă pe unitate a produselor înscrise în coloana 1.

⁽⁵⁾ Comunitatea, țara, grupul de țări sau teritoriul din care provin materiile prime.

⁽⁶⁾ Țara, grupul de țări sau teritoriul în cauză.

⁽⁷⁾ A se completa dacă este necesar, doar pentru produsele care au caracter originar preferențial în contextul relațiilor comerciale preferențiale cu una dintre țările menționate la articolele 3 și 4 ale protocolului de origine pertinent, cu care se poate aplica cumulul de origine paneuromediteranean.

⁽⁸⁾ Menționați datele. Perioada respectivă nu trebuie să depășească 12 luni.

⁽⁹⁾ Locul și data.

⁽¹⁰⁾ Nume și funcție, denumirea și adresa societății.

⁽¹¹⁾ Semnătura.

REGULAMENTUL (CE) NR. 76/2008 AL COMISIEI**din 28 ianuarie 2008****de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor⁽¹⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

- (2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 29 ianuarie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 ianuarie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 28 ianuarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Suma forfetară la import
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
0808 20 50	ZZ	73,0
	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 77/2008 AL COMISIEI**din 28 ianuarie 2008****de stabilire a normelor de aplicare pentru importul zahărului din trestie de zahăr în cadrul
Protocolului ACP și al Acordului cu India pentru anii de comercializare 2007/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului ⁽¹⁾, în special articolul 31,

întrucât:

- (1) Articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 950/2006 al Comisiei din 28 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare, pentru anii de comercializare 2006/2007, 2007/2008 și 2008/2009, privind importul și rafinarea produselor din sectorul zahărului în cadrul anumitor contingente tarifare și acorduri preferențiale ⁽²⁾ prevede reguli detaliate pentru stabilirea normelor de aplicare pentru produsele scutite de taxe cu codul NC 1701, exprimate în cantități echivalente de zahăr alb pentru importurile provenite din țările semnatare ale Protocolului ACP și ale Acordului cu India.
- (2) Prin aplicarea articolelor 3 și 7 din Protocolul ACP, a articolelor 3 și 7 din Acordul cu India și a articolului 12 alineatul (3), precum și a articolelor 14 și 15 din Regulamentul (CE) nr. 950/2006, Comisia stabilește normele de aplicare pentru fiecare țară exportatoare pentru anul de comercializare 2007/2008, pe baza informațiilor disponibile existente.

(3) Regulamentul (CE) nr. 505/2007 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește, temporar, normele de aplicare pentru importul zahărului din trestie de zahăr în cadrul Protocolului ACP și al Acordului cu India pentru anii de comercializare 2007/2008.

(4) Astfel, este necesară stabilirea normelor de aplicare pentru perioada 2007/2008 în conformitate cu litera (b) din articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 950/2006.

(5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a zahărului,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Normele de aplicare pentru importurile provenite din țări semnatare ale Protocolului ACP și ale Acordului cu India privind produsele cu codul NC 1701, exprimate în cantități echivalente de zahăr alb, pentru anii de comercializare 2007/2008 pentru fiecare țară exportatoare vizată, sunt conforme cu cele menționate în anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 ianuarie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 58, 28.2.2006, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1260/2007 (JO L 283, 27.10.2007, p. 1).

⁽²⁾ JO L 178, 1.7.2006, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 371/2007 (JO L 92, 3.4.2007, p. 6).

⁽³⁾ JO L 119, 9.5.2007, p. 22.

ANEXĂ

Normele de aplicare pentru importul zahărului provenit din țări semnatare ale Protocolului ACP și ale Acordului cu India pentru anii de comercializare 2007/2008, exprimat în cantități echivalente de zahăr alb:

(în tone)

Protocol ACP/Acord cu India țară semnatară	Norme de aplicare 2007/2008
Barbados	32 864,83
Belize	53 741,88
Congo	10 186,10
Côte d'Ivoire	10 123,12
Fiji	162 656,25
Guyana	170 203,57
India	9 999,83
Jamaica	132 129,06
Kenya	5 017,07
Madagascar	9 905,00
Malawi	19 898,32
Mauritius	476 789,70
Mozambic	5 965,92
Saint Kitts și Nevis	0,00
Suriname	0,00
Swaziland	117 368,72
Tanzania	9 672,60
Trinidad-Tobago	47 513,60
Uganda	0,00
Zambia	8 179,91
Zimbabwe	37 660,14
Total	1 319 875,62

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/1/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 ianuarie 2008

privind prevenirea și controlul integrat al poluării

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de coerență, directiva menționată ar trebui să fie codificată.

(2) Obiectivele și principiile politicii de mediu a Comunității, enunțate la articolul 174 din tratat, se referă în special la prevenirea, reducerea și, pe cât posibil, eliminarea poluării prin favorizarea intervențiilor la sursă și prin asigurarea unei gestionări prudente a resurselor naturale, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu principiul prevenirii poluării.

(3) Al cincilea program de acțiune pentru mediu, ale cărui orientări generale au fost aprobate de către Consiliu și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, reușiți în cadrul Consiliului, prin Rezoluția din 1 februarie 1993 privind un program comunitar de politici și de acțiune pentru mediu și dezvoltare durabilă ⁽⁵⁾, a acordat prioritate controlului integrat al poluării ca parte semnificativă a progresului spre un echilibru mai durabil între activitățile umane și dezvoltarea socioeconomică, pe de o parte, și resursele și capacitatea de regenerare a naturii, pe de altă parte.

(4) Punerea în aplicare a unei strategii integrate pentru reducerea poluării implică întreprinderea de acțiuni la nivel comunitar pentru a modifica și a completa legislația comunitară existentă cu privire la prevenirea și controlul poluării provenite de la instalațiile industriale.

(5) Directiva 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale ⁽⁶⁾ a introdus un cadru general prin care se solicită autorizarea înainte de orice exploatare sau modificare substanțială a instalațiilor industriale care ar putea provoca poluarea aerului.

(6) Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității ⁽⁷⁾ prevede obligația de a obține o autorizație pentru evacuarea acestor substanțe.

(7) Cu toate că există legislație comunitară privind combaterea poluării aerului, precum și privind prevenirea sau reducerea evacuării de substanțe periculoase în apă, nu există legislație comunitară comparabilă care are drept obiectiv prevenirea sau minimizarea emisiilor în sol.

⁽¹⁾ JO C 97, 28.4.2007, p. 12.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 19 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 decembrie 2007.

⁽³⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VI partea A.

⁽⁵⁾ JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 188, 16.7.1984, p. 20. Directivă modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁽⁷⁾ JO L 64, 4.3.2006, p. 52.

- (8) Diversele abordări pentru controlul emisiilor în aer, apă sau sol, luate separat, pot favoriza mai degrabă trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, decât protecția mediului ca întreg.
- (9) Obiectivul unei abordări integrate de control al poluării este acela de a preveni emisiile în aer, apă sau sol oriunde este posibil, având în vedere gestionarea deșeurilor, și, unde nu este posibil, de a minimiza aceste emisii pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să stabilească un cadru general pentru prevenirea și controlul integrat al poluării. Prezenta directivă ar trebui să prevadă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevenirii și a controlului integrat al poluării pentru a obține un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său. Aplicarea principiului dezvoltării durabile ar trebui să fie promovată printr-o strategie integrată asupra controlului poluării.
- (11) Prevederile prezentei directive ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾. În cazul în care informațiile sau concluziile obținute ca urmare a aplicării directivei menționate anterior trebuie luate în considerare pentru acordarea autorizației, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere punerii în aplicare a Directivei 85/337/CEE.
- (12) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul activităților industriale prevăzute în prezenta directivă respectă principiile generale ale unor obligații fundamentale. În acest scop, este suficient ca autoritățile competente să ia în considerare aceste principii generale la stabilirea condițiilor de autorizare.
- (13) Unele dintre dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive trebuie aplicate instalațiilor existente după 30 octombrie 2007, iar altele au trebuit să fie aplicate de la 30 octombrie 1999.
- (14) Pentru a aborda problemele legate de poluare într-un mod mai eficient și eficace, operatorul ar trebui să aibă în vedere aspectele legate de mediu. Aceste aspecte ar trebui să fie comunicate autorității sau autorităților competente pentru ca acestea să poată constata, înainte de a elibera o autorizație, că toate măsurile adecvate de prevenire sau de control al poluării au fost stabilite. Proceduri de solicitare a autorizării foarte diferite pot da naștere la niveluri diferite de protecție a mediului și de conștientizare a publicului. De aceea, cererile de autorizare depuse în temeiul prezentei directive ar trebui să cuprindă un minim de informații.
- (15) O coordonare deplină la nivelul autorităților competente în ceea ce privește procedura și condițiile de autorizare ar trebui să permită obținerea celui mai înalt nivel posibil de protecție a mediului ca întreg.
- (16) Autoritatea sau autoritățile competente ar trebui să acorde o autorizație sau să o modifice numai în momentul în care au fost prevăzute măsuri de protecție integrată a mediului pentru aer, apă și sol.
- (17) Autorizația ar trebui să cuprindă toate măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru a se atinge astfel un înalt grad de protecție a mediului în ansamblul său. Fără a aduce atingere procedurii de autorizare, aceste măsuri pot fi condiționate și de anumite cerințe obligatorii generale.
- (18) Valorile-limită de emisie, parametrii sau măsurile tehnice echivalente ar trebui să se bazeze pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a se prescrie utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii specifice și luându-se în considerare caracteristicile instalației respective, amplasarea geografică a acesteia și condițiile locale de mediu. În toate cazurile, condițiile de autorizare ar trebui să cuprindă dispoziții privind limitarea la minim a poluării la distanță sau transfrontaliere și să asigure un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
- (19) Este la latitudinea statelor membre să determine modul în care se iau în considerare, unde este cazul, caracteristicile tehnice ale instalației vizate, amplasarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu.
- (20) În cazul în care un standard de calitate a mediului impune condiții mai stricte decât cele care pot fi obținute prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, în vederea autorizării ar trebui să fie solicitată în mod special îndeplinirea unor condiții suplimentare, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi adoptate pentru a se îndeplini standardele de calitate a mediului.

⁽¹⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

- (21) Deoarece cele mai bune tehnici disponibile vor suferi modificări în timp, în special ca urmare a progreselor tehnice, autoritățile competente ar trebui să monitorizeze sau să fie informate cu privire la aceste progrese.
- (22) Modificările aduse unei instalații pot duce la poluare. Din acest motiv, autoritatea sau autoritățile competente ar trebui să fie înștiințate asupra oricărei schimbări care ar putea afecta mediul. Modificările substanțiale aduse unei instalații ar trebui să fie supuse autorizării prealabile în conformitate cu prezenta directivă.
- (23) Condițiile de autorizare ar trebui să fie revizuite periodic și actualizate dacă este necesar. În anumite condiții, acestea ar trebui să fie oricum reexamineate.
- (24) O reală participare a publicului la luarea deciziilor ar trebui să-i permită acestuia să se exprime, iar factorilor de decizie să țină seama de opiniile și de preocupările care ar putea fi relevante în ceea ce privește deciziile în cauză, conducând astfel la o mai mare responsabilitate și transparență în procesul de luare a deciziilor și contribuind la conștientizarea de către public a aspectelor de mediu și la câștigarea de sprijin pentru deciziile adoptate. În special, publicul ar trebui să aibă acces la informații cu privire la modul de operare a instalațiilor și la efectele lor potențiale asupra mediului și, înainte de luarea oricărei decizii, la informații referitoare la cererile de autorizare pentru instalații noi sau pentru modificări importante sau referitoare la autorizații în sine, la actualizarea acestora și la datele relevante de monitorizare.
- (25) Participarea, inclusiv participarea prin intermediul asociațiilor, al organizațiilor și al grupurilor, în special al organizațiilor nonguvernamentale care promovează protecția mediului, ar trebui încurajată în mod adecvat, inclusiv prin promovarea educației publicului privind mediul ambiant.
- (26) La 25 iunie 1998, Comunitatea a semnat Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Århus). Printre obiectivele Convenției de la Århus se numără dezideratul de a garanta drepturile de participare a publicului la luarea deciziilor în probleme de mediu pentru a contribui la protejarea dreptului fiecăruia de a trăi într-un mediu adecvat sănătății și bunăstării personale.
- (27) Producerea și schimbul de informații, la nivel comunitar, asupra celor mai bune tehnici disponibile ar trebui să contribuie la redresarea dezechilibrelor tehnologice în cadrul Comunității, să promoveze diseminarea la nivel mondial a valorilor-limită și a tehnicilor utilizate în cadrul Comunității și ar trebui să sprijine statele membre în punerea eficientă în aplicare a prezentei directive.
- (28) Ar trebui să se întocmească cu regularitate rapoarte asupra punerii în aplicare și a eficienței prezentei directive.
- (29) Prezenta directivă vizează instalațiile al căror potențial de poluare și, prin urmare, de poluare transfrontalieră este considerabil. Ar trebui organizate consultări transfrontaliere în cazurile în care cererile de autorizare se referă la instalații noi sau la modificări substanțiale ale instalațiilor, care este probabil să aibă efecte negative considerabile asupra mediului. Cererile referitoare la astfel de propuneri sau de modificări importante ar trebui să fie puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat.
- (30) La nivelul Comunității se poate identifica nevoia de acțiune pentru stabilirea valorilor-limită de emisie pentru anumite categorii de instalații și de poluanți care intră sub incidența prezentei directive. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să stabilească aceste valori-limită de emisie în conformitate cu dispozițiile tratatului.
- (31) Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a aduce atingere prevederilor comunitare privind sănătatea și siguranța la locul de muncă.
- (32) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul național a directivelor, astfel cum sunt menționate în anexa VI partea B,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:
- Articolul 1
- Scopul și domeniul de aplicare**
- Scopul prezentei directive este de a realiza prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile enumerate în anexa I. Prezenta directivă stabilește măsurile destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă sau sol care provin din activitățile menționate anterior, inclusiv măsurile referitoare la deșeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său, fără a aduce atingere Directivei 85/337/CEE și altor prevederi comunitare relevante.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „substanță” înseamnă orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția substanțelor radioactive în sensul Directivei 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante⁽¹⁾ și a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic⁽²⁾ și al Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic⁽³⁾;
2. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care pot avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, pot avea efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau pot altera sau afecta agrementul sau alte utilizări legitime ale mediului;
3. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, precum și alte activități direct legate din punct de vedere tehnic cu activitățile desfășurate pe amplasamentul respectiv și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;
4. „instalație existentă” înseamnă o instalație care era în funcțiune sau era autorizată la data de 30 octombrie 1999, în conformitate cu legislația existentă până la acea dată, sau o instalație care, din perspectiva autorității competente, face obiectul unei cereri complete de autorizare, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune până la data de 30 octombrie 2000;
5. „emisie” înseamnă evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, provenite din surse punctiforme sau difuze ale instalației;
6. „valori-limită de emisie” înseamnă masa, exprimată prin anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei anumite emisii, care nu poate fi depășită pe parcursul unui sau al mai multor intervale de timp; valorile-limită de emisie mai pot fi stabilite pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele menționate în anexa III. Valorile-limită de emisie pentru substanțe se aplică în mod normal în punctul în care emisiile părăsesc instalația, la această determinare neluându-se în considerare nicio diluție; în ceea ce privește evacuările indirecte în apă, se poate lua în considerare efectul unei stații de epurare a apei uzate la determinarea valorilor-limită de emisie ale instalației respective, cu condiția garantării unui nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblul său și cu condiția ca acest fapt să nu determine niveluri mai ridicate de poluare a mediului, fără a aduce atingere Directivei 2006/11/CE sau directivelor de punere în aplicare a acesteia;
7. „standard de calitate a mediului” înseamnă totalitatea cerințelor care trebuie respectate la un moment dat de un anumit mediu sau de o anumită componentă a acestuia, astfel cum sunt prevăzute în legislația comunitară;
8. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea sau autoritățile sau organismele responsabile, în conformitate cu dispozițiile legale din statele membre, de îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din prezenta directivă;
9. „autorizație” înseamnă acea parte a unei decizii scrise sau o asemenea decizie în totalitatea ei (sau mai multe decizii de acest tip) prin care se acordă autorizația de a exploata o instalație, în totalitate sau parțial, dacă se îndeplinesc anumite condiții care garantează faptul că instalația se conformează cerințelor prezentei directive. O autorizație poate viza una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor situate pe același amplasament, exploatate de către același operator;
10. „modificare în exploatare” înseamnă o schimbare a naturii sau a funcționării instalației sau o extindere a acesteia, care poate avea consecințe asupra mediului;
11. „modificare substanțială” înseamnă o modificare în exploatare care, în opinia autorității competente, poate avea efecte negative semnificative asupra ființelor umane sau asupra mediului; în sensul acestei definiții, orice modificare sau extindere a a exploatării este considerată substanțială atunci când o astfel de modificare sau extindere în sine îndeplinește limitele prevăzute, dacă acestea există, în anexa I;
12. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de exploatare care indică adecvarea din punct de vedere practic a anumitor tehnici pentru a constitui, în principiu, o referință în stabilirea valorilor-limită de emisie, determinate pentru a preveni și, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce în ansamblu emisiile și impactul acestora asupra mediului în întregul său;

⁽¹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 117, 8.5.1990, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2005/174/CE a Comisiei (JO L 59, 5.3.2005, p. 20).

⁽³⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 24).

- (a) „tehnici” include atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;
- (b) „tehnici disponibile” înseamnă acele tehnici care au înregistrat un nivel de dezvoltare care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu produse sau utilizate în statul membru respectiv, atâta timp cât acestea sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;
- (c) „cele mai bune” înseamnă cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

La determinarea celor mai bune tehnici disponibile, trebuie acordată o atenție specială elementelor menționate în anexa IV;

13. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
14. „public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;
15. „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care are un interes în luarea unei decizii privind eliberarea sau actualizarea unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații; în sensul prezentei definiții, se consideră că au un interes organizațiile nonguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de legislația internă.

Articolul 3

Principii generale care reglementează obligațiile fundamentale ale operatorului

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca autoritățile competente să se asigure că instalațiile sunt exploatate astfel încât:

- (a) să fie luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării, în special prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile;
- (b) să nu se producă nicio poluare semnificativă;

- (c) să fie evitată producerea de deșeuri în conformitate cu Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ⁽¹⁾; în cazul în care se produc deșeuri, acestea trebuie recuperate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;
- (d) energia să fie utilizată eficient;
- (e) să se ia măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și pentru limitarea consecințelor acestora;
- (f) să se ia măsurile necesare, astfel încât, la încetarea definitivă a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul unde a funcționat respectiva instalație într-o stare satisfăcătoare.

(2) În scopul conformării la dispozițiile prezentului articol, este suficient ca statele membre să se asigure că autoritățile competente iau în considerare principiile generale stabilite la alineatul (1) în momentul în care determină condițiile de acordare a autorizației.

Articolul 4

Autorizații pentru instalații noi

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că nici o instalație nouă nu este exploatată fără autorizație eliberată în conformitate cu prezenta directivă, fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute în Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari ⁽²⁾.

Articolul 5

Cerințe pentru eliberarea autorizațiilor pentru instalațiile existente

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, articolul 14 literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (2), până la data de 30 octombrie 2007, fără a aduce atingere legislației comunitare specifice.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru aplicarea, la instalațiile existente, a dispozițiilor articolelor 1, 2, 11 și 12, ale articolului 14 litera (c), ale articolului 15 alineatele (1) și (3), ale articolelor 17, 18 și ale articolului 19 alineatul (2) cu începere de la data de 30 octombrie 1999.

⁽¹⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

⁽²⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

*Articolul 6***Cererile de autorizare**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cererile înaintate autorităților competente pentru autorizare cuprind o descriere a următoarelor elemente:

- (a) a instalației și a activităților acesteia;
- (b) a materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe și a energiei utilizate sau generate de instalație;
- (c) a surselor de emisie din instalație;
- (d) a caracteristicilor amplasamentului instalației;
- (e) a naturii și a cantităților emisiilor posibil a fi evacuate din instalație în fiecare factor de mediu, precum și a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;
- (f) a tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalație;
- (g) dacă este necesar, a măsurilor pentru prevenirea și recuperarea deșeurilor generate de instalație;
- (h) a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligațiilor fundamentale ale operatorului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3;
- (i) a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
- (j) descrierea sumară a principalelor alternative, atunci când există, studiate de solicitant.

O cerere de autorizare cuprinde și un rezumat netehnic al detaliilor menționate la literele (a)-(j).

(2) În cazul în care informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 85/337/CEE sau în cazul în care un raport de securitate realizat în conformitate cu Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind

controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase⁽¹⁾ sau alte informații furnizate conform cerințelor altor acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerințele acestui articol, acele informații pot fi incluse în cererea de autorizare sau anexate la aceasta.

*Articolul 7***Abordarea integrată la eliberarea de autorizații**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că procedura și condițiile de acordare a autorizației sunt complet coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități competente, pentru a se asigura o abordare integrată efectivă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

*Articolul 8***Decizii**

Fără a aduce atingere altor cerințe stabilite în legislația națională sau comunitară, autoritatea competentă eliberează o autorizație care cuprinde condițiile prin care se garantează faptul că instalația îndeplinește cerințele prezentei directive sau, în cazul contrar, refuză acordarea autorizației.

Toate autorizațiile eliberate și toate autorizațiile modificate trebuie să cuprindă informații privind măsurile de protecție a aerului, a apei și a solului, astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.

*Articolul 9***Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească autorizația**

(1) Statele membre se asigură că autorizația cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 3 și 10 pentru acordarea autorizațiilor, pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său, prin măsuri de protecție a aerului, a apei și a solului.

(2) În cazul unei instalații noi sau a unei modificări substanțiale când se aplică articolul 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizației se iau în considerare toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din respectiva directivă.

(3) Autorizația prevede valorile-limită de emisie pentru substanțe poluante, în special pentru cele menționate în anexa III, care este probabil să fie emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul (apă, aer, sol). Dacă este necesar, autorizația cuprinde cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind gestionarea deșeurilor generate de instalație. După caz, valorile-limită pot fi completate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente.

⁽¹⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, valorile-limită de emisie stabilite în conformitate cu prezentul alineat țin seama de aspectele practice caracteristice acestor categorii de instalații.

În cazul în care emisiile unui gaz cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității⁽¹⁾ în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, autorizația nu trebuie să prevadă o valoare-limită pentru emisiile directe ale unui astfel de gaz decât în cazul în care este necesar să se asigure că nu este provocată o poluare locală semnificativă.

Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind eficiența energetică pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon pe amplasament.

Atunci când este necesar, autoritățile competente modifică autorizația în mod adecvat.

Al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

(4) Fără a aduce atingere articolului 10, valorile-limită de emisie, parametrii și măsurile tehnice echivalente menționate la alineatul (3) se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a prescrie utilizarea unei tehnici sau tehnologii specifice, dar luându-se în considerare caracteristicile tehnice ale instalației respective, localizarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu. În toate situațiile, condițiile autorizației cuprind prevederi referitoare la limitarea la minim a poluării la distanță sau transfrontaliere și asigură un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

(5) Autorizația cuprinde cerințe adecvate de monitorizare a emisiilor, specificându-se metodologia de măsurare, frecvența, procedura de evaluare și obligația de a furniza autorității competente datele solicitate pentru a verifica conformarea cu cerințele autorizației.

Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, măsurile prevăzute la prezentul alineat pot ține seama de costuri și beneficii.

(6) Autorizația cuprinde măsuri privind anumite condiții, altele decât condițiile normale de exploatare. Astfel, în cazul în care există riscul ca mediul să fie afectat, trebuie incluse prevederi adecvate privind pornirea, pierderile datorate funcționării necorespunzătoare, funcționarea necorespunzătoare, întreruperile temporare și încetarea definitivă a funcționării.

Autorizația mai poate cuprinde derogări temporare de la cerințele alineatului (4), în cazul în care un plan de reabilitare aprobat de către autoritatea competentă asigură faptul că aceste cerințe vor fi îndeplinite în termen de șase luni și dacă proiectul conduce la o reducere a poluării.

(7) Autorizația mai poate cuprinde alte condiții specifice în sensul prezentei directive, în cazul în care acestea sunt considerate necesare de către statul membru sau de către autoritatea competentă.

(8) Fără a aduce atingere obligației de a pune în aplicare o procedură de autorizare în conformitate cu prezenta directivă, statele membre pot stabili anumite cerințe pentru anumite categorii de instalații în cadrul unor norme obligatorii generale, în loc să le includă în condițiile individuale de autorizare, cu condiția asigurării unei abordări integrate și a unui nivel la fel de ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

Articolul 10

Cele mai bune tehnici disponibile și standardele de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului impune cerințe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, autorizația prevede măsuri suplimentare specifice, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 11

Evoluția celor mai bune tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la progresul înregistrat în legătură cu cele mai bune tehnici disponibile.

Articolul 12

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice modificare planificată a exploatării. După caz, autoritățile competente actualizează autorizația sau condițiile prevăzute de aceasta.

⁽¹⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32. Directivă modificată prin Directiva 2004/101/CE (JO L 338, 13.11.2004, p. 18).

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că nicio modificare substanțială planificată de către operator nu este efectuată fără eliberarea unei autorizații în conformitate cu prezenta directivă. Solicitarea unei autorizații și decizia luată de către autoritatea competentă trebuie să acopere acele părți ale instalației și acele aspecte menționate la articolul 6 care pot fi afectate de modificare. Dispozițiile relevante ale articolului 3, ale articolelor 6-10 și de la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 13

Revizuirea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile competente revizuiesc periodic și, atunci când este necesar, actualizează condițiile de autorizare.

(2) Revizuirea are loc în oricare dintre situațiile următoare:

- (a) poluarea provocată de instalație este atât de semnificativă încât valorile-limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau noi valori de acest tip trebuie incluse în autorizație;
- (b) anumite modificări semnificative asupra celor mai bune tehnici disponibile dau posibilitatea de a reduce considerabil emisiile, fără a implica costuri excesive;
- (c) siguranța operațională a proceselor sau a activității necesită utilizarea altor tehnici;
- (d) dispoziții noi ale legislației comunitare sau interne impun acest lucru.

Articolul 14

Respectarea condițiilor de autorizare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) operatorul respectă condițiile de autorizare în exploatarea instalației;
- (b) operatorul informează periodic autoritatea competentă cu privire la rezultatele obținute prin monitorizarea emisiilor și fără întârziere asupra oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ;

(c) operatorii instalațiilor acordă reprezentanților autorității competente întreaga asistență necesară pentru a le da posibilitatea de a realiza orice fel de inspecții asupra instalației, de a preleva probe și pentru a obține orice informații necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 15

Accesul la informație și participarea publicului în cadrul procedurii de autorizare

(1) Statele membre se asigură că publicului interesat i se asigură posibilitatea efectivă de a participa încă de la început în cadrul procedurii de:

- (a) emitere a autorizațiilor pentru instalații noi;
- (b) emitere a unei autorizații pentru orice modificare substanțială;
- (c) actualizare a unei autorizații sau a condițiilor unei autorizații pentru o instalație în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (a).

În scopul acestei participări se aplică procedura prevăzută în anexa V.

(2) Rezultatele monitorizării emisiilor, astfel cum sunt prevăzute de condițiile de autorizare menționate la articolul 9 și deținute de către autoritățile competente, sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1), (2) și (4) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

(4) După luarea unei decizii, autoritatea competentă informează publicul în conformitate cu procedurile adecvate și pune la dispoziția acestuia următoarele informații:

- (a) conținutul deciziei, inclusiv o copie a autorizației și a oricăror condiții și actualizări ulterioare; și
- (b) după examinarea observațiilor și a opiniilor exprimate de către publicul interesat, motivele și considerațiile pe care se bazează decizia, inclusiv informații privind procesul de participare a publicului.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

Articolul 16**Accesul la justiție**

(1) Statele membre se asigură că membrii publicului interesat au acces, în conformitate cu sistemul juridic intern aplicabil, la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui organism independent și imparțial instituit prin lege prin care să poată contesta, din punct de vedere al fondului sau al procedurii, legalitatea deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor care intră sub incidența dispozițiilor privind participarea publicului din prezenta directivă, în cazul în care aceștia:

- (a) au un interes suficient; sau
- (b) susțin că li s-a încălcat un drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.

(2) Statele membre stabilesc în ce stadiu pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.

(3) Statele membre stabilesc ceea ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție. În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinește toate condițiile prevăzute de legislația internă este considerat suficient în sensul literei (a) a alineatului (1).

Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul literei (b) a alineatului (1).

(4) Prevederile prezentului articol nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile în fața unei autorități administrative și nu aduc atingere obligației de a epuiza toate căile de atac administrative înainte de a iniția o cale de atac judiciară, atunci când legislația internă prevede această obligație.

Orice astfel de procedură trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care să nu fie prohibitiv.

(5) Pentru creșterea eficienței dispozițiilor prezentului articol, statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 17**Schimbul de informații**

(1) În vederea realizării unui schimb de informații, statele membre iau măsurile necesare pentru a aduce la cunoștința Comisiei la intervale de trei ani și, prima dată, înainte de 30 aprilie 2001 datele reprezentative disponibile privind valorile-limită stabilite pe categorii specifice de activități conform anexei I și, după caz, cele mai bune tehnici disponibile cu care au fost determinate aceste valori, în special în conformitate cu articolul

9. Ulterior, datele se completează în conformitate cu procedurile stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și sectoarele industriale vizate cu privire la cele mai bune tehnici disponibile, monitorizarea aferentă și progresul tehnicilor respective.

Comisia publică rezultatele schimburilor de informații la intervale de trei ani.

(3) La intervale de trei ani și pentru prima dată pentru perioada cuprinsă între 30 octombrie 1999 și 30 octombrie 2002 inclusiv, statele membre comunică informații Comisiei privind punerea în aplicare a prezentei directive sub forma unui raport. Acest raport se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme elaborate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu⁽¹⁾. Chestionarul sau schema se trimit statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei cuprinse în raport. Raportul este transmis Comisiei în termen de 9 luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

Comisia publică un raport comunitar privind punerea în aplicare a directivei în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor de la statele membre.

Comisia transmite raportul comunitar Parlamentului European și Consiliului însoțit de propuneri, dacă este necesar.

(4) Statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile care urmează a fi responsabile de schimbul de informații în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) și informează Comisia despre aceasta.

Articolul 18**Efectele transfrontaliere**

(1) În cazul în care un stat membru are cunoștință de faptul că este posibil ca funcționarea unei instalații să aibă efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care este posibil să fie afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu a fost depusă cererea de acordare a autorizației în conformitate cu articolul 4 sau articolul 12 alineatul (2) transmite celui alt stat membru orice informații solicitate sau puse la dispoziție în conformitate cu anexa V în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția resortisanților săi. Aceste informații servesc drept bază a oricărei consultări necesare în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre pe baze de reciprocitate și de echivalență.

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(2) În cadrul relațiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), cererile sunt, de asemenea, puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu suficient timp înainte, astfel încât să aibă dreptul de a formula observații înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

(3) Rezultatele oricăror consultări în temeiul alineatelor (1) și (2) trebuie luate în considerare de către autoritatea competentă la luarea unei decizii cu privire la cererea de autorizare.

(4) Autoritatea competentă informează orice stat membru care a fost consultat în conformitate cu alineatul (1) asupra deciziei adoptate cu privire la cererea de autorizare și îi transmite informațiile menționate la articolul 15 alineatul (4). Statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru a asigura punerea la dispoziția publicului interesat, într-o manieră corespunzătoare, a informațiilor respective pe teritoriul său.

Articolul 19

Valorile-limită de emisie la nivel comunitar

(1) În cazul în care s-a identificat nevoia de acțiune din partea Comunității, în special ca urmare a schimbului de informații menționat la articolul 17, la propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul stabilesc valorile-limită de emisie în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat, pentru:

(a) categoriile de instalații menționate în anexa I, cu excepția depozitelor de deșeuri cuprinse la punctele 5.1 și 5.4 din anexa respectivă;

și

(b) substanțele poluante menționate în anexa III.

(2) În absența unor valori-limită de emisie stabilite la nivel comunitar în temeiul prezentei directive, valorile-limită de emisie relevante cuprinse în directivele enumerate în anexa II și în alte acte legislative comunitare se aplică în calitate de valori-limită minime de emisie în conformitate cu prezenta directivă pentru instalațiile menționate în anexa I.

(3) Fără a aduce atingere cerințelor prezentei directive, cerințele tehnice aplicabile depozitelor de deșeuri menționate

la punctele 5.1 și 5.4 din anexa I au fost stabilite prin Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾.

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

(1) Dispozițiile Directivei 84/360/CEE, dispozițiile articolelor 4, 5 și ale articolului 6 alineatul (2) din Directiva 2006/11/CE, precum și dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menționate în anexa II se aplică, fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute în Directiva 2001/80/CE, instalațiilor existente în privința activităților menționate în anexa I, atât timp cât măsurile impuse în temeiul articolului 5 din prezenta directivă sunt adoptate de către autoritățile competente.

(2) Dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele enumerate în anexa II nu se aplică, în privința activităților menționate în anexa I, instalațiilor care nu sunt instalații existente în sensul articolului 2 punctul 4.

(3) Directiva 84/360/CEE se abrogă la data de 30 octombrie 2007.

La propunerea Comisiei, dacă este necesar, Consiliul sau Parlamentul European și Consiliul modifică dispozițiile relevante ale directivelor enumerate în anexa II pentru a le adapta la cerințele prezentei directive înainte de data de 30 octombrie 2007.

Articolul 21

Comunicarea

Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Abrogare

Directiva 96/61/CE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa VI partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național a directivelor, astfel cum sunt menționate în anexa VI partea B.

⁽¹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 24

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 15 ianuarie 2008.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1

1. Instalațiile sau părți din instalațiile utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testarea de noi produse și procese nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive.
2. Valorile de prag menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau la producție. În cazul în care un operator desfășoară mai multe activități care se încadrează în aceeași subcategorie în cadrul aceleiași instalații sau pe același amplasament, capacitățile acestor activități se însumează.

1. Industrii producătoare de energie

- 1.1. Instalații de ardere cu putere termică instalată de peste 50 MW

- 1.2. Rafinării de petrol și gaz

- 1.3. Cuptoare de cocs

- 1.4. Instalații de gazeificare și lichefiere a cărbunelui

2. Producția și transformarea metalelor

- 2.1. Instalații de prăjire și sinterizare a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor cu conținut de sulf)

- 2.2. Instalații pentru producerea fontei sau a oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră

- 2.3. Instalații pentru prelucrarea metalelor feroase:

- (a) laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră

- (b) forjă cu ciocane a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorică folosită este mai mare de 20 MW

- (c) aplicarea de straturi protectoare de metal topit cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră

- 2.4. Turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

- 2.5. Instalații

- (a) pentru producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice

- (b) pentru topirea, inclusiv a aliajelor, a metalelor neferoase, inclusiv a produselor recuperate (rafinare, turnătorie de metale etc.), cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru celelalte metale

- 2.6. Instalații pentru tratarea suprafețelor metalelor și a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³

3. Industria minereurilor

- 3.1. Instalații pentru producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau a varului în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi

- 3.2. Instalații pentru producerea azbestului și pentru fabricarea de produse pe bază de azbest

- 3.3. Instalații pentru fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.4. Instalații pentru topirea substanțelor minerale, inclusiv pentru producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.5. Instalații pentru fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianță), obiecte din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate de așezare în cuptor de peste 300 kg/m³

4. Industria chimică

Producția, în sensul categoriilor de activități prevăzute în această secțiune, reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la punctele 4.1-4.6

4.1. Instalații chimice pentru producerea compușilor chimici organici de bază, cum sunt:

- (a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatice sau aromatice)
- (b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehydele, cetonele, acizii carboxilici, esterii, acetatii, eterii, peroxizii, rășinile epoxidice
- (c) hidrocarburile sulfuroase
- (d) hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compușii nitriți, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrilii, cianații, izocianurile
- (e) hidrocarburi cu conținut de fosfor
- (f) hidrocarburi halogenate
- (g) compuși organometalici
- (h) materiale plastice de bază (polimeri, fibre sintetice și fibre din celuloză)
- (i) cauciucuri sintetice
- (j) vopsele și pigmenți
- (k) agenți de suprafață activi și surfactanți

4.2. Instalații chimice pentru producerea de compuși chimici anorganici de bază, cum sunt:

- (a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil
- (b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul și acizii ai sulfului
- (c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu
- (d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, azotat de argint
- (e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu

- 4.3. Instalații chimice pentru producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrășăminte simple sau compuse)
- 4.4. Instalații chimice pentru fabricarea de produse pe bază de plante pentru îngrijirea sănătății și a biocidelor
- 4.5. Instalații care utilizează procese chimice sau biologice pentru fabricarea produselor farmaceutice de bază
- 4.6. Instalații chimice pentru producerea de explozivi

5. Gestionarea deșeurilor

Fără a aduce atingere articolului 11 din Directiva 2006/12/CE sau articolului 3 din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾:

- 5.1. Instalațiile pentru eliminarea sau recuperarea deșeurilor periculoase stabilite în lista prevăzută la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE, astfel cum este prevăzut în anexele II A și II B (operațiunile R1, R5, R6, R8 și R9) la Directiva 2006/12/CE și în Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate ⁽²⁾, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi
- 5.2. Instalațiile pentru incinerarea deșeurilor urbane (deșeuri menajere, precum și deșeuri similare provenind din activități comerciale, industriale și instituționale), cu o capacitate de peste 3 tone pe oră
- 5.3. Instalațiile pentru eliminarea deșeurilor nepericuloase prevăzute în anexa II A la Directiva 2006/12/CE la pozițiile D8 și D9, cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi
- 5.4. Depozitele de deșeuri care primesc peste 10 tone pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25 000 de tone, cu excepția depozitelor de deșeuri pentru deșeuri inerte

6. Alte activități

- 6.1. Instalații industriale pentru producerea de:

- (a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase

- (b) hârtie și carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

- 6.2. Instalații pentru pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor sau a textilelor cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

- 6.3. Instalații pentru tăbăcirea pieilor și blănurilor cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

- 6.4. (a) Abatoare cu o capacitate de prelucrare de carcase de peste 50 de tone pe zi

- (b) Tratarea și prelucrarea în vederea realizării de produse alimentare din:

- materii prime de origine animală (altele decât laptele) cu o capacitate de producție de produse finite de peste 75 de tone pe zi

- materii prime de origine vegetală cu o capacitate de producție de produse finite de peste 300 de tone pe zi (valoare medie trimestrială)

- (c) Tratarea și prelucrarea laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽²⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 23. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 332, 28.12.2000, p. 91).

- 6.5. Instalații pentru eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale și a deșeurilor animale cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.6. Instalații pentru creșterea intensivă a păsărilor și a porcilor cu capacități de peste:
- (a) 40 000 de locuri pentru păsări
 - (b) 2 000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg), sau
 - (c) 750 de locuri pentru scroafe
- 6.7. Instalații pentru tratarea suprafețelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, mai ales pentru apretare, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curățare sau impregnare cu o capacitate de consum de peste 150 kg pe oră sau de peste 200 de tone pe an
- 6.8. Instalații pentru producerea de grafit (cărbune greu fuzibil) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare
-

ANEXA II

LISTA DIRECTIVELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 19 ALINEATELE (2) ȘI (3) ȘI LA ARTICOLUL 20

1. Directiva 87/217/CEE a Consiliului din 19 martie 1987 privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest
2. Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei clorcalcanilor
3. Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu
4. Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei clorcalcanilor
5. Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorociclohexan
6. Directiva 86/280/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE
7. Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor
8. Directiva 92/112/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1992 privind procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile din industria dioxidului de titan
9. Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari
10. Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității
11. Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile
12. Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate
13. Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase
14. Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri

ANEXA III

**LISTĂ ORIENTATIVĂ A PRINCIPALELOR SUBSTANȚE POLUANTE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE
DACĂ AU RELEVANȚĂ PENTRU STABILIREA VALORILOR-LIMITĂ DE EMISIE****Aer**

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Pulberi
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

Apă

1. Compuși organohalogenai și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
 2. Compuși organofosforici
 3. Compuși organostanici
 4. Substanțe și preparate cu privire la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
 5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
 6. Cianuri
 7. Metale și compuși ai metalelor
 8. Arsen și compuși ai arsenului
 9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
 10. Particule în suspensie
 11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
 12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra balanței de oxigen (și care pot fi măsurate cu ajutorul parametrilor CBO, CCO etc.)
-

ANEXA IV

Considerații care trebuie avute în vedere în general sau în cazuri specifice la determinarea celor mai bune tehnici disponibile, în conformitate cu definiția de la articolul 2 alineatul (12), ținându-se seama de potențialele costuri și beneficii ale unei măsuri și de principiile de precauție și prevenire:

1. utilizarea de tehnologii care produc cantități reduse de deșeuri;
 2. utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase;
 3. promovarea recuperării și a reciclării substanțelor generate și utilizate în procesul tehnologic, precum și a deșeurilor, dacă este posibil;
 4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;
 5. progrese ale tehnologiei și ale cunoștințelor științifice;
 6. natura, efectele și volumul emisiilor respective;
 7. datele de intrare în funcțiune a instalațiilor noi sau existente;
 8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai bune tehnici disponibile;
 9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența energetică;
 10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului și riscurile pentru mediu;
 11. necesitatea de a preveni accidentele și de a reduce consecințele acestora asupra mediului;
 12. informațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 17 alineatul (2) al doilea paragraf sau de către organizațiile internaționale.
-

ANEXA V

PARTICIPAREA PUBLICULUI LA LUAREA DECIZIILOR

1. Publicul este informat (prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, precum mijloacele electronice, în cazul în care sunt disponibile) la începutul procedurii de luare a unei decizii sau cel târziu atunci când pot fi furnizate informațiile în limite rezonabile cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) cererea de acordare a unei autorizații sau, după caz, propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), inclusiv descrierea elementelor menționate la articolul 6 alineatul (1);
 - (b) după caz, faptul că o decizie face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului la nivel național sau transfrontalier sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu articolul 18;
 - (c) informații privind autoritățile competente responsabile de luarea deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații sau întrebări, precum și informații privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;
 - (d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care acesta există, proiectul de decizie;
 - (e) după caz, informații privind propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații;
 - (f) o precizare a orelor și a locurilor sau a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;
 - (g) informații privind sistemele de participare a publicului și de consultare instituite în conformitate cu punctul 5.
 2. Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat în termene rezonabile:
 - (a) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu punctul 1;
 - (b) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE, alte informații decât cele menționate la punctul 1 care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 8 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu punctul 1.
 3. Publicul interesat are dreptul de a transmite autorității competente observațiile și opiniile sale înainte de adoptarea unei decizii.
 4. Rezultatele consultării efectuate în conformitate cu prezenta anexă trebuie luate în considerare în mod corespunzător la luarea deciziei.
 5. Modalitățile detaliate de informare a publicului (de exemplu, lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale) și de consultare a publicului interesat (de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice) se stabilesc de către statele membre. Trebuie prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să ofere suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se poată pregăti și pentru a participa efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul în conformitate cu dispozițiile din prezenta anexă.
-

ANEXA VI

PARTEA A

Directiva abrogată cu modificările succesive ale acesteia (menționate la articolul 22)

Directiva 96/61/CE a Consiliului
(JO L 257, 10.10.1996, p. 26)

Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 156, 25.6.2003, p. 17)

numai articolul 4 și anexa II

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 275, 25.10.2003, p. 32)

numai articolul 26

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1)

numai punctul 61 din anexa III

Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 33, 4.2.2006, p. 1)

numai articolul 21 alineatul (2)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul național (menționate la articolul 22)

Directiva	Data-limită de transpunere
96/61/CE	30 octombrie 1999
2003/35/CE	25 iunie 2005
2003/87/CE	31 decembrie 2003

ANEXA VII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 96/61/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 cuvinte introductive	Articolul 2 cuvinte introductive
Articolul 2 alineatele (1)-(9)	Articolul 2 alineatele (1)-(9)
Articolul 2 alineatul (10) litera (a)	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatul (10) litera (b)	Articolul 2 alineatul (11)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf formula introductivă	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf formula introductivă
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf prima liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (a)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (b)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf a treia liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (c)
Articolul 2 alineatul (11) al doilea paragraf	Articolul 2 alineatul (12) al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 2 alineatul (13)
Articolul 2 alineatul (13)	Articolul 2 alineatul (14)
Articolul 2 alineatul (14)	Articolul 2 alineatul (15)
Articolul 3 primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf liniuțele 1-10	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(j)
Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolele 7-12	Articolele 7-12
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2) formula introductivă	Articolul 13 alineatul (2) formula introductivă
Articolul 13 alineatul (2) liniuțele 1-4	Articolul 13 alineatul (2) literele (a)-(d)
Articolul 14 formula introductivă	Articolul 14 formula introductivă
Articolul 14 prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 14 literele (a), (b) și (c)
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 15, alineatul (5)	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 15a primul paragraf cuvinte introductive și de încheiere	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 15a primul paragraf literele (a) și (b)	Articolul 16 alineatul (1) literele (a) și (b)

Directiva 96/61/CE	Prezenta directivă
Articolul 15a al doilea paragraf	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 15a al treilea paragraf prima și a doua teză	Articolul 16 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 15a al treilea paragraf a treia teză	Articolul 16 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15a al patrulea paragraf	Articolul 16 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 15a al cincilea paragraf	Articolul 16 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 15a al șaselea paragraf	Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 16	Articolul 17
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18 alineatul (1) cuvinte introductive și de încheiere	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (1) prima și a doua liniuță	Articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 18 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 19	—
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 21 alineatul (1)	—
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 21
—	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
Anexa IV	Anexa IV
Anexa V	Anexa V
—	Anexa VI
—	Anexa VII

DIRECTIVA 2008/2/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 15 ianuarie 2008****cu privire la câmpul vizual și la ștergătoarele de parbriz ale tractoarelor agricole sau forestiere pe roți****(versiune codificată)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 74/347/CEE a Consiliului din 25 iunie 1974 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la câmpul vizual și la ștergătoarele de parbriz ale tractoarelor agricole sau forestiere pe roți ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și raționalizare, decizia menționată ar trebui să fie codificată.
- (2) Directiva 74/347/CEE este una dintre directivele distincte în legătură cu procedura de omologare de tip CE prevăzută de Directiva 74/150/CEE a Consiliului astfel cum a fost înlocuită de Directiva 2003/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate ⁽⁵⁾ și stabilește cerințe tehnice cu privire la designul și construcția tractoarelor agricole sau forestiere pe roți în ceea ce privește câmpul vizual și ștergătoarele de parbriz. Aceste cerințe tehnice vizează apropierea legislațiilor statelor membre pentru a permite punerea în aplicare, pentru fiecare tip de tractor, a procedurii de omologare CE care face

obiectul Directivei 2003/37/CE. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE cu privire la tractoarele agricole sau forestiere, remorcile acestora și echipamentul remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.

- (3) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere obligațiilor incumbând statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern și la aplicarea directivelor astfel cum sunt menționate la anexa II partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Se înțelege prin tractor agricol sau forestier orice vehicul cu motor, pe roți sau șenile, care are cel puțin două osii, a cărui funcție principală constă în forța sa de tracțiune și care este special conceput pentru tractarea, împingerea, purtarea sau acționarea anumitor utilaje, mașini sau remorci destinate să fie folosite în exploatarea agricolă sau forestieră. Acesta poate fi amenajat pentru a transporta o încărcătură și pasageri.

(2) Prezenta directivă se aplică numai tractoarelor menționate la alineatul (1) care sunt echipate cu cauciucuri pneumatice și care au o viteză maximă prin construcție cuprinsă între 6 și 40 km/h.

Articolul 2

Statele membre nu pot refuza omologarea CE și nici omologarea la nivel național a unui tractor din motive legate de ștergătoarele de parbriz în cazul în care acestea îndeplinesc cerințele menționate în anexa I.

Articolul 3

Statele membre nu pot refuza înmatricularea sau interzice vânzarea, punerea în circulație sau utilizarea tractoarelor din motive privind ștergătoarele de parbriz în cazul în care acestea îndeplinesc cerințele menționate în anexa I.

Articolul 4

Modificările care sunt necesare pentru adaptarea cerințelor din anexă la progresul tehnic se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2003/37/CE.

⁽¹⁾ JO C 161, 13.7.2007, p. 35.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 19 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 decembrie 2007.

⁽³⁾ JO L 191, 15.7.1974, p. 5. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 97/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 277, 10.10.1997, p. 24).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa II partea A.

⁽⁵⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

Articolul 5

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Directiva 74/347/CEE, astfel cum a fost modificată de directivele enumerate în partea A a anexei II, se abrogă prin prezenta directivă, fără a aduce atingere obligațiilor incumbând statelor membre cu privire la termenul de transpunere în dreptul intern și la aplicarea directivelor menționate la anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 7

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se aplică începând cu 1 mai 2008.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 15 ianuarie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

ANEXA I

CÂMPUL VIZUAL

DEFINIȚII ȘI CERINȚE

1. DEFINIȚII

1.1. Câmp vizual

„Câmp vizual”: totalitatea direcțiilor, orientate în față și lateral, în care conducătorul tractorului poate vedea.

1.2. Punct de referință

„Punct de referință”: poziția stabilită prin convenție a razelor vizuale ale ochilor conducătorului tractorului, care se întâlnesc în mod imaginar într-un punct. Acest punct de referință se situează în planul paralel cu planul median longitudinal al tractorului, care trece prin mijlocul scaunului, la 700 mm pe verticală deasupra liniei de intersecție a acestui plan cu suprafața scaunului și la 270 mm — în direcția de sprijin a bazinului — față de planul vertical tangent la bord în fața suprafeței scaunului și perpendicular pe planul median longitudinal al tractorului (figura 1). Punctul de referință astfel determinat este valabil pentru scaunul neocupat, în poziția de reglaj medie indicată de constructorul tractorului.

1.3. Semicerc vizual

„Semicerc vizual”: semicercul care este descris de o rază de 12 m în jurul punctului situat în planul orizontal al drumului, pe verticală, deasupra punctului de referință, astfel încât arcul — văzut în sensul de mers — se situează în fața tractorului, iar diametrul care delimitează semicercul face un unghi drept cu axa longitudinală a tractorului (figura 2).

1.4. Efect de mascare

„Efect de mascare”: coardele sectoarelor semicercului de vizibilitate care nu pot fi văzute din cauza elementelor de construcție, cum ar fi stâlpii capotei, ștuțurile de aspirație a aerului sau de ventilație și cadrul parbrizului.

1.5. Sector vizual

„Sector vizual”: partea câmpului vizual care este delimitată:

1.5.1. sus,

de un plan orizontal care trece prin punctul de referință;

1.5.2. în planul drumului,

de zona situată în exteriorul semicercului vizual, care prelungește sectorul semicercului vizual, a cărei coardă de 9,5 m lungime este perpendiculară pe planul paralel cu planul median longitudinal al tractorului trecând prin mijlocul scaunului conducătorului, și care este împărțit în două de acest plan.

1.6. Câmp de acționare a ștergătoarelor

„Câmp de acționare a ștergătoarelor”: sectorul suprafeței exterioare a parbrizului care este șters de ștergătoare.

2. CERINȚE

2.1. Generalități

Tractorul trebuie să fie construit și echipat astfel încât, în traficul rutier și în exploatarea agricolă sau forestieră, conducătorul să poată avea un câmp vizual suficient în condiții normale de circulație rutieră și de activitate pe câmp și în pădure. Câmpul vizual este considerat suficient atunci când conducătorul poate vedea parțial fiecare roată din față, în măsura posibilităților, și când sunt îndeplinite cerințele de mai jos.

2.2. Verificarea câmpului vizual

2.2.1. *Procedeu de delimitare a efectelor de mască*

- 2.2.1.1. Tractorul trebuie amplasat pe o suprafață plană, după cum se indică în figura 2. Pe un suport orizontal, la același nivel cu punctul de referință, trebuie montate două surse de lumină punctiformă, de exemplu 2×150 W, 12 V, așezate simetric față de punctul de referință și la o distanță de 65 mm una de cealaltă. Suportul trebuie să poată pivota în centru în jurul unei axe verticale care trece prin punctul de referință. La măsurarea efectelor de mascare, suportul trebuie să fie astfel orientat încât dreapta care unește cele două surse de lumină să fie perpendiculară pe dreapta care unește elementul de mascare și punctul de referință.

Silueta (zona de umbră) proiectată pe semicercul de vizibilitate de elementul de mascare, atunci când sursele de lumină sunt aprinse simultan sau alternativ, trebuie măsurată ca efect de mascare în conformitate cu punctul 1.4 (figura 3).

- 2.2.1.2. Efectele de mascare nu trebuie să depășească 700 mm.

- 2.2.1.3. Efectele de mascare datorate elementelor învecinate de construcție cu o lățime de peste 80 mm trebuie să fie dispuse astfel încât segmentul de dreaptă care unește centrele a două astfel de efecte de mascare — măsurat în calitate de coardă a semicercului de vizibilitate — să aibă o lungime de cel puțin 2 200 mm.

- 2.2.1.4. Nu pot exista mai mult de șase efecte de mascare pe toată întinderea semicercului vizual și nu se pot afla mai mult de două în interiorul sectorului vizual menționat la punctul 1.5.

- 2.2.1.5. În afara câmpului vizual, efectele de mascare mai mari de 700 mm, dar mai mici de 1 500 mm sunt totuși admise în cazul în care elementele care le proiectează nu pot avea altă formă, nici nu pot fi amplasate în altă parte: de fiecare parte pot exista fie un număr total de două astfel de efecte de mascare, dintre care unul nu depășește 700 mm, și celălalt nu depășește 1 500 mm, fie două asemenea efecte de mascare, niciunul nedepășind 1 200 mm.

- 2.2.1.6. Eventualele obstacole în calea vizibilității datorate prezenței retrovizoarelor ale căror modele sunt autorizate nu sunt luate în considerare dacă nu pot fi dispuse altfel.

2.2.2. *Determinarea matematică a efectelor de mască în viziune binoculară*

- 2.2.2.1. Ca alternativă la procedura stabilită la punctul 2.2.1, admisibilitatea efectelor de mascare individuale poate fi verificată și matematic. Cerințele punctelor 2.2.1.2-2.2.1.6 reglementează mărimea, repartizarea și numărul efectelor de mascare.

- 2.2.2.2. Pentru o viziune binoculară și o distanță oculară de 65 mm, efectul de mascare exprimat în milimetri este dat de formula

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

unde:

a este distanța în milimetri dintre elementul ce maschează vederea și punctul de referință, măsurată de-a lungul razei vizuale care unește punctul de referință, centrul elementului și limita semicercului vizual și

b este lățimea în milimetri a elementului ce maschează vederea măsurată orizontal și perpendicular pe raza vizuală.

2.3. Procedeele de verificare prevăzute la punctul 2.2. pot fi înlocuite cu alte procedee cu condiția ca acestea din urmă să aibă o valoare identică.

2.4. **Suprafața transparentă a parbrizului**

În vederea determinării efectelor de mascare în sectorul de vizibilitate, efectele de mascare proiectate de cadrul parbrizului și orice alte obstacole pot fi considerate, în conformitate cu dispozițiile punctului 2.2.1.4, ca un efect unic, cu condiția ca distanța dintre punctele extreme exterioare ale acestui efect de mascare să nu depășească 700 mm.

2.5. **Ștergătoare**

2.5.1. În cazul în care tractorul este dotat cu parbriz, el trebuie să fie echipat și cu unul sau mai multe ștergătoare acționate de un motor. Câmpul lor de acțiune trebuie să asigure o vizibilitate clară spre înainte, care corespunde unei coarde de semicerc de cel puțin 8 m în interiorul sectorului vizual.

2.5.2. Viteza de funcționare a ștergătoarelor trebuie să fie de cel puțin 20 cicluri pe minut.

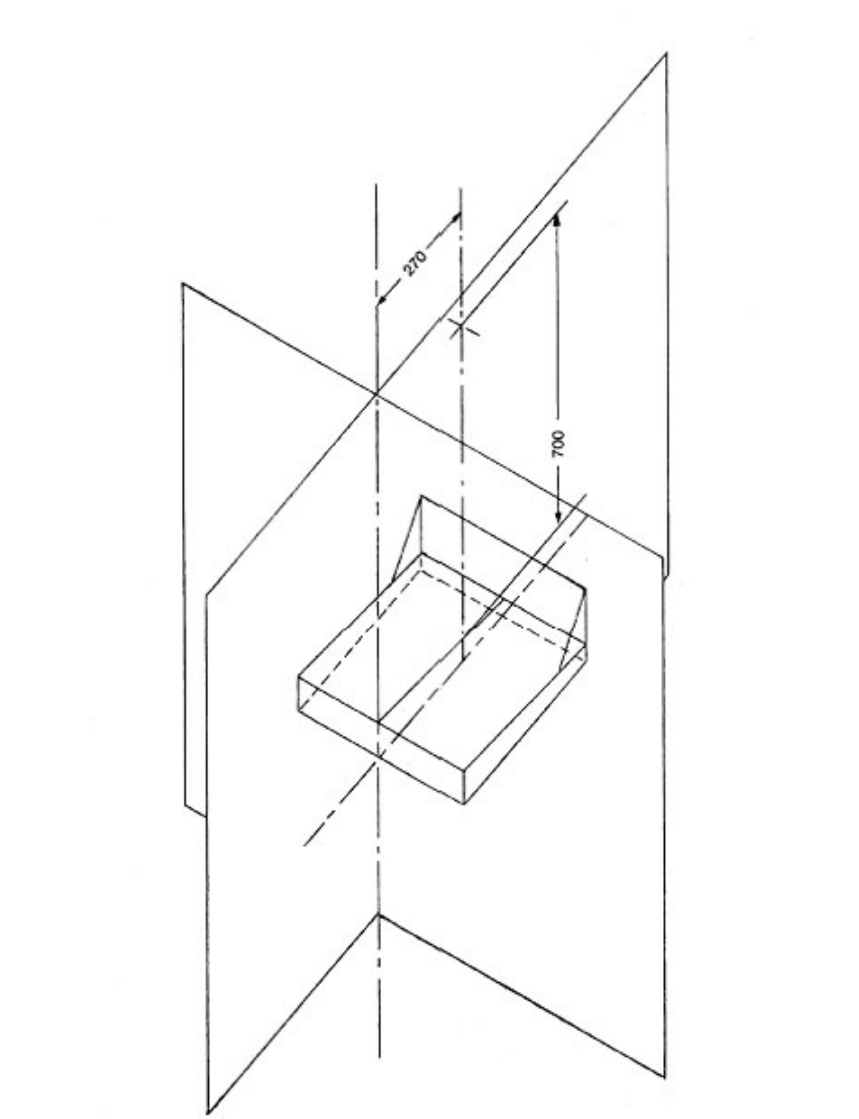

Figura 1

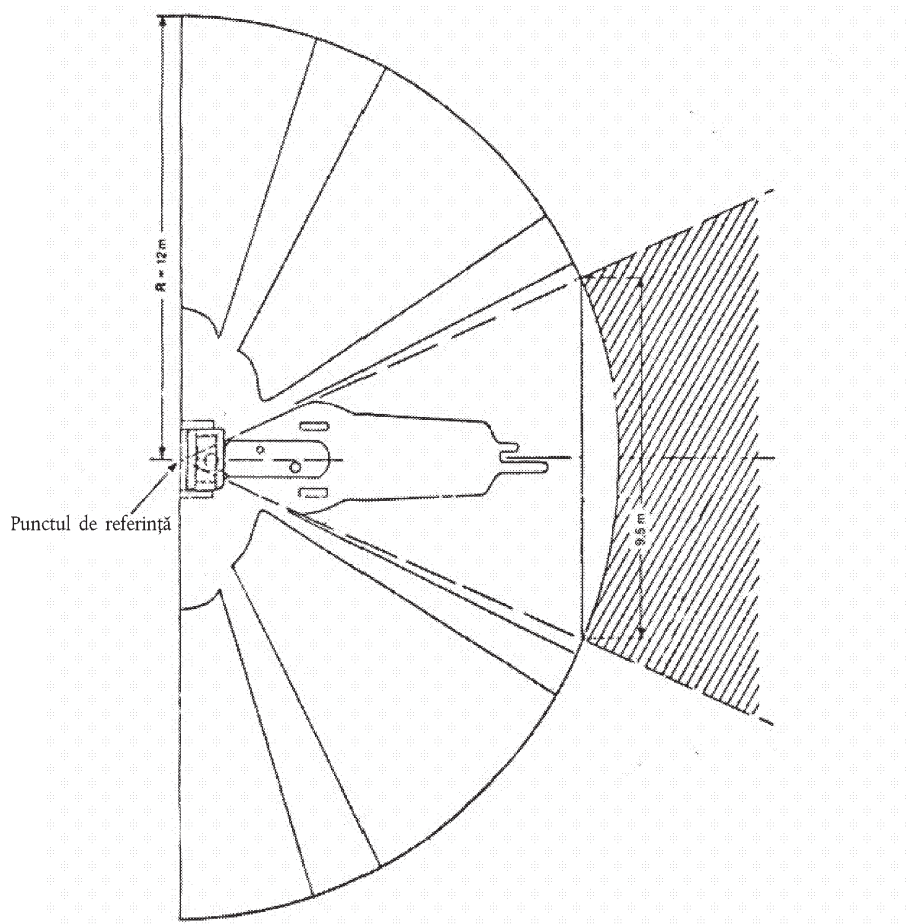

Figura 2

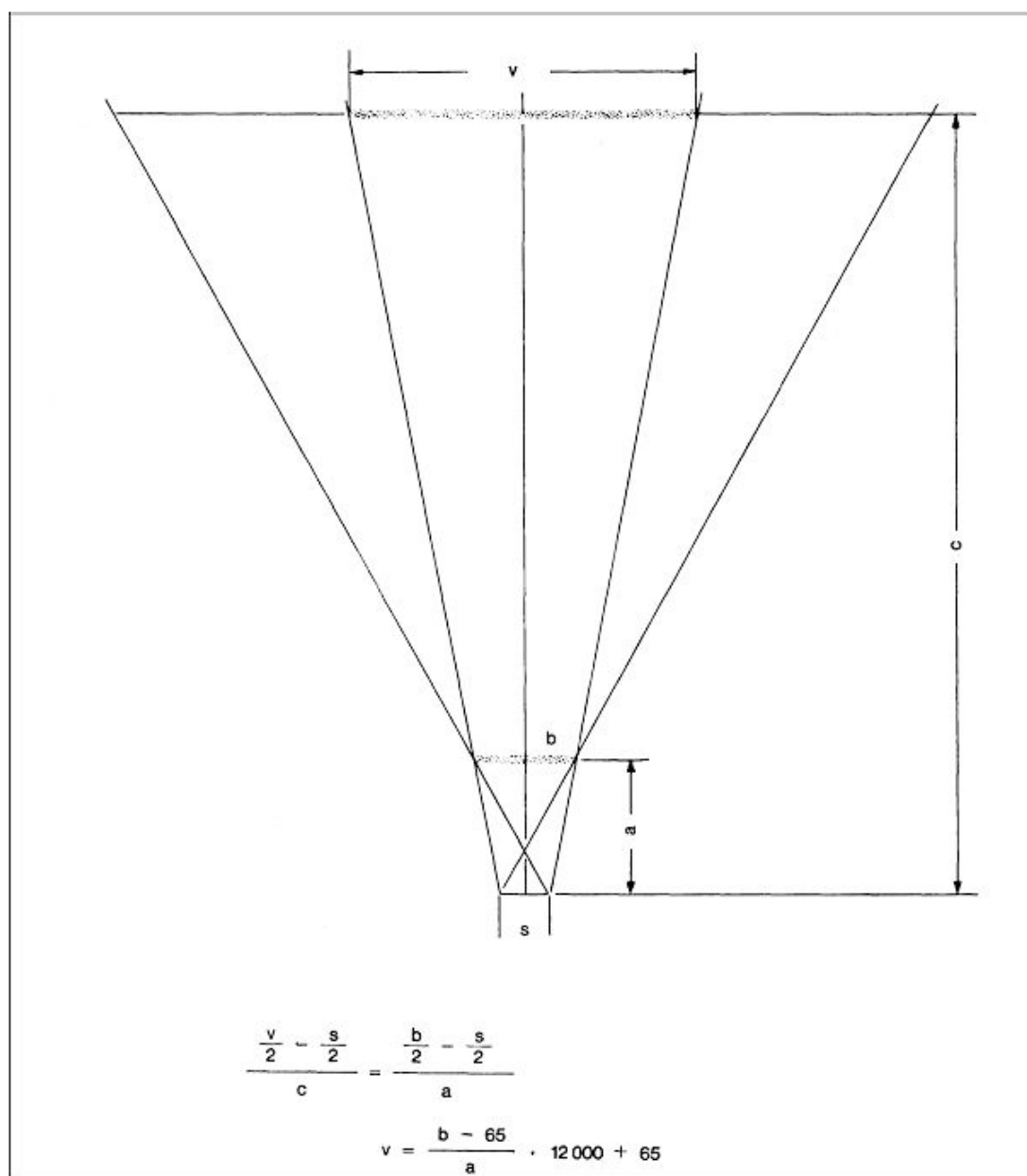

Figura 3

ANEXA II

PARTEA A

Directiva abrogată cu modificările ulterioare (menționată la articolul 6)

Directiva 74/347/CEE a Consiliului
(JO L 191, 15.7.1974, p. 5)

Directiva 79/1073/CEE a Comisiei
(JO L 331, 27.12.1979, p. 20)

Directiva 82/890/CEE a Consiliului
(JO L 378, 31.12.1982, p. 45)

Numai în ceea ce privește trimiterile la
Directiva 74/347/CEE din articolul 1
alineatul (1)

Directiva 97/54/EC a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 277, 10.10.1997, p. 24)

Numai în ceea ce privește trimiterile la
Directiva 74/347/CEE din articolul 1
prima liniuță

PARTEA B

Lista termenelor limită pentru transpunere în dreptul intern și aplicare (menționate la articolul 6)

Directiva	Termen limită de transpunere	Data aplicării
74/347/CEE	2 ianuarie 1976 (*)	
79/1073/CEE	30 aprilie 1980	
82/890/CEE	22 iunie 1984	
97/54/CE	22 septembrie 1998	23 septembrie 1998

(*) În conformitate cu articolul 3a, inserat de punctul 2 al articolului 1 din Directiva 79/1073/CEE:

„1. De la 1 mai 1980, statele membre nu pot, din motive referitoare la câmpul vizual al tractoarelor:

- refuza, pentru un tip de tractor, acordarea omologării CEE de tip, eliberarea documentului menționat la articolul 10 alineatul (1) ultima liniuță din Directiva 74/150/CEE sau acordarea omologării de tip naționale; și nici
- interzice punerea în circulație a tractoarelor,

în cazul în care câmpul vizual al acestui tip de tractor sau al acestor tractoare este conform cu dispozițiile prezentei directive.

2. De la 1 octombrie 1980, statele membre:

- nu mai pot elibera documentul menționat la articolul 10 alineatul (1) ultima liniuță din Directiva 74/150/CEE pentru nici un tip de tractor al cărui câmp vizual nu este conform cu dispozițiile prezentei directive;
- pot refuza acordarea omologării de tip naționale pentru un tip de tractor al cărui câmp vizual nu este conform cu dispozițiile prezentei directive.

3. De la 1 ianuarie 1983, statele membre pot interzice punerea în circulație a oricărui tractor al cărui câmp vizual nu este conform cu dispozițiile prezentei directive.”

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 74/347/EEC	Prezenta directivă
Articolele 1-3	Articolele 1-3
Articolul 3a	A se vedea nota la tabel (*), anexa II
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 5
—	Articolele 6 și 7
Articolul 6	Articolul 8
Anexă	Anexă I
Anexă punctele 1-2.3	Anexa I punctele 1-2.3
Anexă punctul 2.4	—
Anexă punctul 2.5	Anexa I punctul 2.4
Anexă punctul 2.6	Anexa I punctul 2.5
Anexă figurile 1, 2 și 3	Anexa I figurile 1, 2 și 3
—	Anexa II
—	Anexa III

REGULAMENTE INTERNE ȘI DE PROCEDURĂ

MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL CURȚII DE JUSTIȚIE

CURTEA,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 223 al șaselea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 139 al șaselea paragraf,

întrucât:

- (1) Cererile de pronunțare a unei hotărâri preliminare care pot fi adresate Curții de Justiție în domeniile reglementate de titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană sau de titlul IV al celei de a treia părți din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care vizează menținerea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, necesită, în anumite cazuri, un răspuns rapid din partea Curții datorită urgenței de soluționare a cauzei cu care este sesizat judecătorul național;
- (2) Procedura preliminară obișnuită, astfel cum este reglementată de articolul 23 din Statutul Curții și de prevederile Regulamentului de procedură, nu permite Curții să se pronunțe asupra întrebărilor care îi sunt adresate cu celeritatea impusă de cazurile menționate anterior. Procedura accelerată prevăzută de articolul 104a din Regulamentul de procedură pentru cererile de pronunțare a unei hotărâri preliminare comportă aceleași etape ca și procedura preliminară obișnuită, iar aplicarea acesteia este luată în considerare doar cu titlu excepțional, celeritatea fiind obținută în principal prin acordarea unei priorități cauzei respective, în toate etapele procedurii, în raport cu toate celelalte cauze pendinte;
- (3) Examinarea rapidă a unui număr deloc neglijabil de cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare nu este posibilă decât prin introducerea unei proceduri preliminare de urgență care limitează și simplifică etapele procedurii preliminare,

cu aprobarea dată de Consiliu la 20 decembrie 2007,

ADOPTĂ URMĂTOARELE MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI SĂU DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene adoptat la 19 iunie 1991 (JO L 176, 4.7.1991, p. 7 și JO L 383, 29.12.1992, p. 117, rectificativ), astfel cum a fost modificat la 21 februarie 1995 (JO L 44, 28.2.1995, p. 61), la 11 martie 1997 (JO L 103, 19.4.1997, p. 1 și JO L 351, 23.12.1997, p. 72, rectificativ), la 16 mai 2000 (JO L 122, 24.5.2000, p. 43), la 28 noiembrie 2000 (JO L 322, 19.12.2000, p. 1), la 3 aprilie 2001 (JO L 119, 27.4.2001, p. 1), la 17 septembrie 2002 (JO L 272, 10.10.2002, p. 24 și JO L 281, 19.10.2002, p. 24, rectificativ), la 8 aprilie 2003 (JO L 147, 14.6.2003, p. 17), la 19 aprilie 2004 (JO L 132, 29.4.2004, p. 2), la 20 aprilie 2004 (JO L 127, 29.4.2004, p. 107), la 12 iulie 2005 (JO L 203, 4.8.2005, p. 19), la 18 octombrie 2005 (JO L 288, 29.10.2005, p. 51) și la 18 decembrie 2006 (JO L 386, 29.12.2006, p. 44), se modifică după cum urmează:

1. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Curtea înființează în cadrul ei camere formate din cinci și din trei judecători, în conformitate cu articolul 16 din Statut, și decide cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere.

Curtea desemnează camera sau camerele de cinci judecători care, pentru o perioadă de un an, au sarcina să judece cauzele prevăzute de articolul 104b.

Repartizarea judecătorilor pe camere și desemnarea camerei sau a camerelor care au sarcina să judece cauzele prevăzute de articolul 104b se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

(b) La alineatul (2) se adaugă următoarele două paragrafe:

„Pentru cauzele prevăzute de articolul 104b, judecătorul raportor este ales dintre judecătorii camerei desemnate în conformitate cu alineatul (1), la propunerea președintelui acelei camere. În cazul în care camera decide să nu judece cauza potrivit procedurii de urgență, președintele Curții poate reatribui cauza unui judecător raportor care face parte dintr-o altă cameră.

Președintele Curții ia măsurile necesare în caz de împiedicare sau de absență a unui judecător raportor.”

2. După articolul 104a se adaugă următorul text:

„Articolul 104b

(1) La cererea instanței naționale sau, cu titlu excepțional, din oficiu, o trimitere preliminară prin care sunt adresate una sau mai multe întrebări referitoare la domeniile vizate de titlul VI din Tratatul privind Uniunea sau de titlul IV al celei de-a treia părți din Tratatul CE poate să fie judecată potrivit unei proceduri de urgență, care derogă de la prevederile prezentului regulament.

Cererea instanței naționale trebuie să cuprindă împrejurările de drept și de fapt care demonstrează urgența și justifică aplicarea acestei proceduri derogatorii și să indice, dacă este posibil, răspunsurile la întrebările preliminare pe care le propune instanța națională.

În cazul în care instanța națională nu a formulat o cerere de aplicare a procedurii de urgență și dacă judecarea cauzei potrivit acestei proceduri apare, la prima vedere, ca fiind necesară, președintele Curții poate să solicite camerei prevăzute de paragraful următor să se pronunțe asupra necesității de a judeca trimiterea preliminară potrivit acestei proceduri.

Decizia de judecare a trimiterii preliminare potrivit procedurii de urgență se adoptă de camera desemnată, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general. Compunerea camerei se stabilește în conformitate cu articolul 11c în ziua repartizării cauzei judecătorului raportor dacă aplicarea procedurii de urgență a fost solicitată de instanța națională sau, dacă necesitatea judecării cauzei potrivit acestei proceduri este examinată la cererea președintelui Curții, în ziua în care este formulată această cerere.

(2) Atunci când instanța națională a solicitat aplicarea procedurii de urgență în cazul unei trimiteri preliminare prevăzute de alineatul precedent sau atunci când președintele a solicitat camerei desemnate examinarea necesității judecării trimiterii preliminare potrivit acestei proceduri, grefierul comunică de îndată trimiterea părților din cauza aflată pe rolul instanței naționale, statului membru de care aparține această instanță, precum și instituțiilor prevăzute de articolul 23 primul paragraf din Statut, în condițiile prevăzute de această dispoziție.

Decizia de a judeca sau nu trimiterea preliminară potrivit procedurii de urgență se comunică de îndată instanței naționale, precum și părților, statului membru și instituțiilor prevăzute de paragraful precedent. Decizia de judecare a trimiterii potrivit procedurii de urgență stabilește termenul în interiorul căruia acestea din urmă pot depune memorii sau observații scrise. Decizia poate menționa chestiunile de drept la care trebuie să se refere aceste memorii sau observații scrise și poate stabili întinderea maximă a acestor înscrisuri.

De asemenea, trimiterea preliminară se comunică persoanelor interesate prevăzute de articolul 23 din Statut, altele decât destinatarii comunicării menționate, imediat după efectuarea comunicării prevăzute de primul paragraf, iar decizia de a judeca sau nu trimiterea potrivit procedurii de urgență se comunică aceluiași persoane interesate imediat după efectuarea comunicării prevăzute de al doilea paragraf.

Părțile și celelalte persoane interesate prevăzute de articolul 23 din Statut sunt înștiințate cât mai curând posibil în legătură cu data preconizată a ședinței.

Atunci când trimiterea preliminară nu se judecă potrivit procedurii de urgență, procedura continuă potrivit prevederilor articolului 23 din Statut și prevederilor aplicabile din prezentul regulament.

(3) Trimiterea preliminară care se judecă potrivit procedurii de urgență, precum și memoriile sau observațiile scrise depuse se comunică persoanelor interesate prevăzute de articolul 23 din Statut, altele decât părțile și persoanele interesate prevăzute de primul paragraf al alineatului precedent. Trimiterea preliminară este însoțită de o traducere, dacă este cazul în rezumat, în condițiile stabilite de articolul 104 alineatul (1).

În plus, memoriile sau observațiile scrise depuse sunt comunicate părților și celorlalte persoane interesate prevăzute de primul paragraf al alineatului precedent.

Data ședinței se comunică părților și celorlalte persoane interesate împreună cu comunicările prevăzute de paragrafele precedente.

(4) În cazuri de urgență deosebită, camera poate decide ca procedura prevăzută de alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol să se desfășoare fără faza scrisă.

(5) Camera desemnată soluționează cauza după ascultarea avocatului general.

Aceasta poate decide să judece cauza în complet format din trei judecători. În acest caz, camera se compune din președintele camerei desemnate, din judecătorul raportor și din primul sau, dacă este cazul, din primii doi judecători desemnați din lista prevăzută de articolul 11c alineatul (2) cu ocazia stabilirii componenței camerei desemnate, în conformitate cu alineatul (1) al patrulea paragraf din prezentul articol.

De asemenea, camera desemnată poate să dispună trimiterea cauzei în fața Curții în vederea atribuirii sale unui complet de judecată compus din mai mulți judecători. În acest caz, procedura de urgență continuă în fața noului complet de judecată, dacă este cazul după redeschiderea procedurii orale.

(6) Actele de procedură prevăzute de prezentul articol se consideră depuse la data transmiterii către grefă, prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare de care dispune Curtea, a unei copii a originalului semnat și a înscrisurilor justificative însoțite de opisul prevăzut de articolul 37 alineatul (4). Originalul actului și anexele menționate anterior se transmit grefei Curții.

Comunicările prevăzute de prezentul articol se pot efectua prin transmiterea unei copii a înscrisului prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare de care dispune Curtea și destinatarul.”

Articolul 2

Prezentele modificări ale Regulamentului de procedură, autentice în limbile prevăzute de articolul 29 alineatul (1) din regulament, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data publicării lor.

Adoptat la Luxemburg, la 15 ianuarie 2008.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 20 decembrie 2007

de modificare a Protocolului privind Statutul Curții de Justiție

(2008/79/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

permise aceste derogări, procedura accelerată prevăzută de Regulamentul de procedură al Curții,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 245 paragraful al doilea,

DECIDE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 160 paragraful al doilea,

Articolul 1

După articolul 23 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție se introduce următorul articol:

având în vedere solicitarea Curții de Justiție din 11 iulie 2007,

având în vedere avizul Comisiei din 20 noiembrie 2007,

„Articolul 23a

Regulamentul de procedură poate prevedea o procedură accelerată și, pentru acțiunile în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție, o procedură de urgență.

având în vedere avizul Parlamentului European din 29 noiembrie 2007,

întrucât:

Pentru depunerea memoriilor și a observațiilor scrise, respectivele proceduri pot prevedea un termen mai scurt decât cel prevăzut la articolul 23, și, prin derogare de la articolul 20 paragraful al patrulea, absența concluziilor avocatului general.

Este necesar să se prevadă posibilitatea de a deroga de la anumite dispoziții ale Protocolului privind Statutul Curții referitoare la procedură, în cadrul inițierii unei proceduri preliminare de urgență pentru acțiunile în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție și se impune, pentru respectarea ordinii, să se aibă în vedere, în egală măsură, în cadrul dispoziției prin care sunt

Procedura de urgență poate prevedea, în plus, limitarea părților și a altor persoane interesate menționate la articolul 23, autorizate să depună memorii sau observații scrise, și, în cazuri de extremă urgență, omiterea fazei scrise a procedurii.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2007.

Pentru Consiliu
Președintele
F. NUNES CORREIA

DECLARAȚIE

Consiliul invită Curtea să ofere, în nota informativă privind introducerea procedurilor preliminare de către instanțele naționale, indicațiile utile acestor instanțe cu privire la situația în care trebuie să se solicite aplicarea procedurii preliminare de urgență, în special în cazul unor termene scurte impuse de către legislația națională sau comunitară sau în cazul unor implicații grave pentru persoana vizată. Consiliul invită Curtea să aplice procedura preliminară de urgență în cazurile privative de libertate.

Consiliul ia notă de intenția Curții de a garanta, ținând cont, totodată, de gradul de urgență al cauzei, că statele membre dispun, pentru formularea unor eventuale observații scrise, precum și pentru pregătirea pledoariilor acestora, de timpul și de traducerile necesare pentru a asigura o participare efectivă și utilă la procedură. Consiliul invită Curtea să procedeze astfel încât termenele în acest sens să nu fie mai scurte de 10 zile lucrătoare și să adapteze procedura orală în funcție de nevoile procedurii de urgență. Consiliul ia notă de faptul că procedura preliminară de urgență ar trebui încheiată în termen de trei luni.

În cele din urmă, Consiliul ia notă de intenția Curții de a asigura transparența în aplicarea procedurii preliminare de urgență, așa cum o face în cazul tuturor procedurilor în care este implicată, și îi solicită să prezinte, cel târziu la trei ani de la intrarea în vigoare a acestei proceduri, un raport – ale cărui date vor fi actualizate anual – referitor la punerea sa în aplicare și, în special, la practica Curții în ceea ce privește deciziile de declanșare sau nu a procedurii de urgență.

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 21 decembrie 2007

privind dispozițiile naționale notificate de Republica Austria cu privire la anumite gaze fluorurate cu efect de seră

[notificată cu numărul C(2007) 6646]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/80/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 alineatul (6),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3),

întrucât:

I. DATE ȘI PROCEDURI

- (1) La 29 iunie 2007, Republica Austria a informat Comisia, în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră, în legătură cu măsurile de drept intern adoptate în 2002 [BGBl. II nr. 447/2002 – Ordonanța ministrului federal al agriculturii, pădurilor, mediului și gospodăririi apelor în legătură cu interdicțiile și restricțiile privind hidrocarburile parțial și integral fluorurate și hexafluorura de sulf (Ordonanța HFC-PFC-SF₆), publicată în Jurnalul Oficial Federal la 10 decembrie 2002], astfel cum au fost modificate ulterior prin Ordonanța BGBl. II nr. 139/2007 din 21 iunie 2007.
- (2) În respectiva scrisoare, Guvernul Austriei subliniază faptul că Republica Austria intenționează să mențină, până la 31 decembrie 2012, dispozițiile interne, care sunt mai stricte decât cele ale regulamentului, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006.

1. LEGISLAȚIA COMUNITARĂ

1.1. ARTICOLUL 95 ALINEATELE (4), (5) ȘI (6) DIN TRATATUL CE

- (3) Articolul 95 alineatul (4) din Tratatul CE prevede următoarele: „În cazul în care, după adoptarea de către

Consiliu sau Comisie a unei măsuri de armonizare, un stat membru consideră necesară menținerea dispozițiilor de drept intern justificate de cerințele importante prevăzute la articolul 30 sau referitoare la protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru, acesta adresează Comisiei o notificare, indicând motivele menținerii acestor dispoziții.”

- (4) Articolul 95 alineatul (5) din Tratatul CE prevede următoarele: „[...], fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care, după adoptarea de către Consiliu sau Comisie a unei măsuri de armonizare, un stat membru consideră necesară introducerea unor dispoziții de drept intern întemeiate pe dovezi științifice noi referitoare la protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru, din cauza unei probleme specifice statului membru respectiv, apărute după adoptarea măsurii de armonizare, acesta adresează Comisiei o notificare privind măsurile avute în vedere și motivele adoptării acestora.”
- (5) În conformitate cu articolul 95 alineatul (6), Comisia aprobă sau respinge, în termen de șase luni de la notificare, dispozițiile naționale respective după ce a verificat dacă acestea reprezintă sau nu un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în calea schimburilor comerciale dintre statele membre și dacă acestea constituie sau nu un obstacol în calea funcționării pieței interne.

1.2. REGULAMENTUL (CE) NR. 842/2006

- (6) Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră are drept scop prevenirea și limitarea emisiilor de anumite gaze fluorurate (HFC, PFC și SF₆) vizate de Protocolul de la Kyoto.

⁽¹⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.

- (7) Regulamentul conține, de asemenea, un număr limitat de interdicții de utilizare și de introducere pe piață în cazul în care s-a considerat că există unele soluții alternative disponibile și rentabile la nivel comunitar, precum și în cazurile în care îmbunătățirea izolării și a recuperării a fost considerată ca nefiind fezabilă.
- (8) Regulamentul are un dublu temelie juridică, articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE în ceea ce privește toate dispozițiile, precum și articolul 95 din Tratatul CE în ceea ce privește articolele 7, 8 și 9, datorită implicațiilor pe care le au în ceea ce privește libera circulație a bunurilor în interiorul pieței unice a CE.
- (9) Articolul 9 din regulament reglementează introducerea pe piață și, în special, interzice comercializarea unui număr de produse și echipamente care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră menționate de regulament. Acesta stipulează, la alineatul (3) litera (a), faptul că statele membre care au adoptat până la 31 decembrie 2005 măsuri de drept intern care sunt mai stricte decât cele prevăzute de acest articol și care intră în domeniul de aplicare al regulamentului pot să mențină măsurile de drept intern respective până la 31 decembrie 2012. În conformitate cu alineatul (3) litera (b) din articolul sus-menționat, aceste măsuri, împreună cu justificarea lor, trebuie transmise Comisiei și trebuie să fie compatibile cu tratatul.
- (10) Regulamentul se aplică începând cu 4 iulie 2007, cu excepția articolului 9 și a anexei II care se aplică începând cu 4 iulie 2006.
- 2. DISPOZIȚII NAȚIONALE NOTIFICATE**
- (11) Dispozițiile naționale notificate de Republica Austria au fost adoptate prin Ordonanța nr. 447/2002 din 10 decembrie 2002, modificată de Ordonanța nr. 139/2007 din 21 iunie 2007.
- (12) Ordonanța nr. 447/2002, modificată de Ordonanța nr. 139/2007 (denumită în cele ce urmează „ordonanța”), se referă la gazele cu efect de seră clasificate în temeiul Protocolului de la Kyoto, dintre care majoritatea au un puternic potențial de încălzire globală: hidrofluorocarburi (HFC), perfluorocarburi (PFC) și hexafluorură de sulf (SF₆); ordonanța are drept scop respectarea de către Austria a obiectivelor de reducere a emisiilor.
- (13) Ordonanța interzice introducerea pe piață și utilizarea gazelor cu efect de seră sus-menționate, precum și utilizarea acestora în anumite echipamente, unități și produse, cu excepția cazurilor în care sunt utilizate pentru cercetare, dezvoltare și în scopuri analitice. Dispozițiile detaliate privind interdicțiile și condițiile de autorizare a utilizării sunt menționate la articolele 4-17 din ordonanță.
- (14) Modificarea din 2007 ia în considerare decizia Curții Constituționale din Austria de a anula (prin hotărârile din 9 iunie 2005 și din 1 decembrie 2005, publicate în Jurnalul Oficial Federal la 9 august 2005 și, respectiv, la 24 februarie 2006) valoarea limită a potențialului de încălzire globală 3 000 pentru HFC prevăzut la articolul 12 alineatul (2) rândul 3 din Ordonanța nr. 447/2002, precum și clauza de excepție care figurează la articolul 12 alineatul (2) rândul 3 litera (a) din aceeași ordonanță pe motiv de nelegalitate a acestor dispoziții.
- (15) De asemenea, modificarea din 2007 a introdus anumite relaxări ale restricțiilor privind sectorul de refrigerare și aer condiționat, aliniindu-le astfel la dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 842/2006. Ordonanța nu se mai aplică în cazul echipamentelor mobile de refrigerare și aer condiționat. În ceea ce privește aplicațiile fixe, interdicțiile se aplică numai în cazul unităților mici amovibile cu o cantitate de agent de refrigerare de 150 g sau mai mică, precum și în cazul echipamentelor de sine stătătoare cu o cantitate de agent de refrigerare de 20 kg sau mai mare. Pentru alte aplicații, parametrii tehnici sunt definiți astfel încât să se garanteze că nu se utilizează mai mulți agenți de refrigerare decât este necesar în conformitate cu ultimele evoluții tehnologice. S-au operat schimbări și în ceea ce privește regimul aplicabil aerosolilor care conțin HFC și utilizarea SF₆, în vederea alinierii la legislația UE.
- (16) Prin scrisoarea din 1 august 2007, Comisia a informat guvernul austriac în legătură cu primirea notificării, menționând că perioada de șase luni destinată analizei acesteia în temeiul articolului 95 alineatul (6) a început la 30 iunie 2007, ziua următoare datei primirii notificării.
- (17) Prin scrisoarea din 12 octombrie 2007, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la notificare, acordându-le un termen de 30 de zile pentru a trimite eventuale comentarii. De asemenea, Comisia a publicat un anunț privind notificarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹⁾ în scopul de a informa celelalte părți interesate cu privire la dispozițiile naționale pe care Austria intenționează să le mențină, precum și în legătură cu motivele invocate în acest sens.
- II. EVALUARE**
- 1. EVALUAREA ACCEPTABILITĂȚII**
- (18) Prezenta notificare a fost analizată în baza articolului 95 alineatele (4) și (5) din Tratatul CE și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006.

⁽¹⁾ JO C 245, 19.10.2007, p. 4.

- (19) Articolul 95 alineatul (4) se referă la cazurile în care, după adoptarea unei măsuri de armonizare, un stat membru consideră necesar să mențină dispozițiile naționale, din rațiuni legate de cerințele importante menționate la articolul 30 sau de protejarea mediului ambiant ori a mediului de lucru.
- (20) Cu toate acestea, întrucât măsurile adoptate în 2002 au fost modificate în 2007, este necesar să se analizeze dacă articolul 95 alineatul (5) se aplică în cazul acelor dispoziții din ordonanță care au fost modificate după adoptarea Regulamentului (CE) nr. 842/2006. În cazul în care aceste dispoziții ar fi schimbat fondul celor deja intrate în vigoare înainte de actul de armonizare, ele ar fi trebuit notificate Comisiei înainte de adoptare și ar fi trebuit justificate pe baza unor noi dovezi științifice, ca rezultat al unei probleme specifice a statului membru respectiv, survenită ulterior adoptării măsurii de armonizare.
- (21) În urma analizării actului de modificare s-a ajuns la concluzia că modificările adoptate în 2007 au avut drept scop fie eliminarea unor dispoziții (punctele 10 și 12 din ordonanța de modificare), fie restrângerea domeniului de aplicare a acestora la produse sau aplicații mai specifice, fără a se adăuga noi dispoziții (punctele 1, 3 și 10 din ordonanța de modificare), fie introducerea unor posibilități suplimentare de derogare de la restricția impusă prin ordonanța din 2002 (punctele 6 și 7 din ordonanța de modificare). În plus, s-au introdus trimiteri la Regulamentul (CE) nr. 842/2006 și cerințe explicite care iau în considerare măsurile de armonizare (punctele 1, 8 și 9 din ordonanța de modificare).
- (22) Nu au fost identificate măsuri care să fi generat schimbări de fond în cadrul măsurilor intrate în vigoare înainte de adoptarea măsurii de armonizare, schimbări care să fi permis introducerea unor restricții suplimentare. Astfel, respectiva modificare nu a introdus măsuri noi care să fie considerate mai stricte decât cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 842/2006, ci a redus impactul acestora asupra pieței interne. Prin urmare, este necesară aplicarea articolului 95 alineatul (4) pentru evaluarea tuturor dispozițiilor ordonanței, inclusiv a celor modificate în 2007.
- (23) Cu toate acestea, ordonanța conține dispoziții mai stricte decât cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 842/2006, întrucât prevede interdicții privind importul, comercializarea și utilizarea de noi produse care conțin gaze fluorurate cu efect de seră începând cu 1 ianuarie 2006, precum și o interdicție privind importul, comercializarea și utilizarea gazelor fluorurate cu efect de seră, noi și recuperate, începând cu 1 ianuarie 2006, în timp ce regulamentul prevede o interdicție mai puțin restrictivă privind introducerea pe piață, care se aplică numai produselor enumerate în anexa II. În plus, regulamentul impune restricții numai asupra utilizării SF₆, în timp ce măsura adoptată de Austria reglementează în egală măsură utilizarea HFC și PFC. Prin depășirea dispozițiilor comunitare privind introducerea pe piață și controlul utilizării, ordonanța este mai strictă decât legislația în vigoare în prezent la nivel comunitar.
- (24) Republica Austria susține că o asemenea legislație este necesară pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul Protocolului de la Kyoto, și anume reducerea cu 13 % față de 1990 a nivelului total de emisii de gaze cu efect de seră până în 2012, lucru care necesită în mod evident un efort concertat pentru abordarea fiecărei surse de emisii de gaze cu efect de seră.
- (25) Compatibilitatea este analizată în baza articolului 95 alineatele (4) și (6), luându-se în considerare Regulamentul (CE) nr. 842/2006. Articolul 95 alineatul (4) prevede ca notificarea să fie însoțită de o descriere a motivelor referitoare la una sau mai multe dintre cerințele importante prevăzute la articolul 30 sau la protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru.
- (26) Având în vedere elementele prezentate anterior, Comisia consideră că cererea formulată de Republica Austria în vederea obținerii autorizației de a menține dispozițiile naționale privind anumite gaze industriale cu efect de seră este admisibilă în temeiul articolului 95 alineatul (4) din Tratatul CE.
- ## 2. EVALUAREA CU PRIVIRE LA FOND
- (27) În conformitate cu articolul 95 alineatul (4) și alineatul (6) primul paragraf din Tratatul CE, Comisia trebuie să se asigure că sunt respectate toate condițiile care permit unui stat membru să-și mențină dispozițiile naționale care derogă de la o măsură de armonizare comunitară prevăzută în articolul menționat. În special, dispozițiile naționale trebuie să fie justificate de cerințele importante menționate la articolul 30 din tratat sau legate de protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru; acestea nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată asupra schimburilor comerciale dintre statele membre și nu trebuie să reprezinte un obstacol disproporționat sau inutil în calea funcționării pieței interne.
- ### 2.1. SARCINA PROBEI
- (28) Atunci când analizează dacă măsurile naționale notificate în temeiul articolului 95 alineatul (4) sunt justificate, Comisia trebuie să se bazeze pe motivele invocate de statul membru în cauză. Aceasta înseamnă că, în conformitate cu dispozițiile Tratatului CE, responsabilitatea de a dovedi că măsurile naționale sunt justificate aparține statului membru solicitant care dorește să le mențină.

2.2. JUSTIFICAREA BAZATĂ PE CERINȚELE IMPORTANTE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 30 SAU LEGATE DE PROTECȚIA MEDIULUI AMBIANT ORI A MEDIULUI DE LUCRU

2.2.1. Poziția Austriei

- (29) Pentru a justifica menținerea dispozițiilor naționale, autoritățile austriece invocă angajamentul Republicii Austria în cadrul Protocolului de la Kyoto. Adoptarea ordonanței a reprezentat o contribuție la îndeplinirea obiectivului de a-și reduce emisiile cu 13 % față de 1990, până în anul 2012, nivel care corespunde unei emisii maxime de 67 milioane de tone de echivalenți CO₂.
- (30) Austria a prezentat un studiu intitulat „Analiza ultimelor evoluții tehnologice în anumite domenii de aplicare a gazelor fluorurate cu potențial de încălzire globală”, datând din mai 2006. Studiul afirmă că gazele fluorurate vizate de ordonanță au contribuit, din 2003, cu peste 2 % la volumul emisiilor de gaze cu efect de seră generate în Austria și se estimează că acest nivel se va dubla până în 2010. Prin urmare, ordonanța a reprezentat o parte integrantă a strategiei naționale în domeniul schimbărilor climatice.
- (31) Guvernul austriac consideră că scopul ordonanței este să contribuie la protecția mediului, măsura fiind necesară și proporționată în ceea ce privește prevenirea și reducerea emisiilor de gazele fluorurate. Prin urmare, în opinia sa, ordonanța este compatibilă cu tratatul.

2.2.2. Evaluarea poziției Austriei

- (32) Pe baza informațiilor transmise de Austria, Comisia consideră că cererea de menținere a unor măsuri mai stricte decât cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 842/2006, în special după ce aceste măsuri au fost aliniate într-o proporție și mai mare cu cele din respectivul regulament, poate fi considerată compatibilă cu tratatul, din mai multe motive.
- (33) Ordonanța nr. 447/2002 a făcut obiectul unei proceduri de încălcare a dreptului comunitar, lansată de Comisie în 2004, și anume înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006. În scrisoarea de somare adresată Austriei, Comisia a subliniat că interzicerea HFC în cazul sistemelor de refrigerare și aer condiționat ar putea fi considerată disproporționată, întrucât aceste sisteme sunt închise iar eliberarea de HFC poate fi redusă la minim în condițiile în care se garantează funcționarea, întreținerea și reciclarea corespunzătoare.
- (34) Respectiva procedură s-a bazat pe articolele 28-30 din Tratatul CE. În urma adoptării Regulamentului (CE) nr.

842/2006 și a notificării de către Austria a unor măsuri naționale mai stricte în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), procedura de încălcare a dreptului comunitar a fost închisă.

- (35) În scrisoarea de somare, Comisia a arătat că măsurile propuse de Austria ar putea fi contrare dispozițiilor articolului 28 din Tratatul CE, din mai multe motive. În primul rând, interzicerea utilizării HFC ca agenți de răcire și refrigerare nu părea necesară și proporționată în vederea garantării reducerii corespunzătoare, prin mijloace rezonabile și eficiente, a emisiilor de gaze cu efect de seră, în scopul protejării mediului. În al doilea rând, în privința folosirii HFC ca agenți extincitori pentru incendii, Comisia a considerat că pragul potențialului de încălzire globală (GWP) prevăzut de ordonanță ar fi putut constitui o discriminare arbitrară față de produsele din alte state membre.
- (36) Aceste preocupări au fost luate în considerare în ordonanța de modificare nr. 139/2007. Modificarea ordonanței în 2007 a avut ca efect eliminarea și relaxarea anumitor interdicții; astfel, măsurile notificate nu constituie un obstacol în calea funcționării pieței interne în conformitate cu articolul 95 alineatul (6) din Tratatul CE.
- (37) În ceea ce privește utilizarea HFC în echipamentele și aplicațiile de refrigerare și aer condiționat, interdicția revizuită nu se mai aplică echipamentelor utilizate pentru răcirea calculatoarelor, indiferent de cantitatea de agent utilizată, echipamentelor cu o cantitate de agent cuprinsă între 150 g și 20 kg, unităților de sine stătătoare cu o cantitate de agent de refrigerare de până la 20 kg, unităților compacte cu o cantitate de 0,5 kg/kw și unităților staționare interconectate de mari dimensiuni cu cantități de până la 100 kg. Astfel, interdicția nu se mai aplică pentru majoritatea sistemelor de refrigerare și aer condiționat. Aceste modificări iau în considerare studiul efectuat în mai 2006, prezentat Comisiei. Interdicția privind utilizarea HFC ca agenți extincitori pentru incendii a fost ridicată odată cu revizuirea.

2.2.2.1. Justificarea legată de protecția mediului

- (38) În cadrul Protocolului de la Kyoto, CE s-a angajat să reducă, în perioada 2008-2012, emisiile colective de gaze cu efect de seră din statele membre cu cel puțin 8 % sub nivelul anului 1990. În cursul dezbaterilor ulterioare din cadrul CE, Republica Austria s-a angajat să reducă cu 13 % volumul global al emisiilor de gaze cu efect de seră, în aceeași perioadă ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

(39) Ordonanța face parte dintr-o strategie mai amplă, aplicată de Austria în scopul atingerii obiectivului de reducere a emisiilor în conformitate cu protocolul de la Kyoto și cu acordul ulterior de distribuire a sarcinilor adoptat la nivel comunitar.

(40) Această strategie are în vedere fiecare sursă de emisii de gaze cu efect de seră vizată de Protocolul de la Kyoto. Așadar, măsurile privind gazele fluorurate cu efect de seră fac parte din efortul general de îndeplinire a obligațiilor Austriei. Se estimează că emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră se vor dubla până în 2010, în absența unor reglementări suplimentare, ca urmare a utilizării tot mai intense a refrigerării și, totodată, ca rezultat al eliminării treptate a HFC din echipamentele de refrigerare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon ⁽¹⁾.

(41) Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia consideră că justificarea legată de protecția mediului invocată de Republica Austria, și anume reducerea și prevenirea emisiilor de gaze fluorurate, este rezonabilă și valabilă.

2.2.2.2. Relevanța și proporționalitatea ordonanței propuse de Austria în raport cu obiectivul de reducere a emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră

(42) Pentru a reduce și preveni într-o mai mare măsură emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră, Austria a decis în 2002 să opteze pentru interdicții selective privind introducerea pe piață a noilor echipamente. Această decizie s-a bazat pe verificări privind existența și disponibilitatea unor substanțe alternative care să nu conțină gaze fluorurate cu efect de seră. Măsurile au fost ulterior revizuite în 2006, astfel încât să ia în considerare noile date și evoluții științifice și tehnologice și să răspundă preocupărilor Comisiei cu privire la proporționalitatea lor.

(43) Este de amintit, de asemenea, faptul că articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 permite menținerea măsurilor naționale până la 31 decembrie 2012; prin urmare, având în vedere faptul că notificarea Republicii Austria face trimitere la respectivul articol din regulament, rezultă că ordonanța se va aplica pe o perioadă limitată de timp.

(44) Ordonanța permite acordarea de scutiri în cazul în care nu sunt disponibile soluții alternative la utilizarea HFC în produse din categoria spumelor sau care conțin spume.

În plus, au fost extinse scutirile privind utilizarea HFC pentru aerosolii de agrement destinați exportului.

(45) Deși constată faptul că ordonanța are anumite implicații în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor în CE, Comisia concluzionează, pe baza analizei de mai sus, că ordonanța este justificată din punctul de vedere al protecției mediului și ține cont de implicațiile interdicțiilor vizate asupra pieței interne, în special datorită faptului că se bazează pe o analiză privind existența și disponibilitatea alternativelor în cazul specific al Austriei, precum și datorită faptului că prevede posibilitatea acordării de scutiri individuale.

2.3. ABSENȚA ORICĂREI DISCRIMINĂRI ARBITRARE SAU RESTRICȚII DISIMULATE A SCHIMBURILOR COMERCIALE DINTRE STATELE MEMBRE

(46) În temeiul articolului 95 alineatul (6) din Tratatul CE, Comisia aprobă sau respinge dispozițiile respective de drept intern, după ce a verificat dacă acestea constituie sau nu un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre.

(47) Este de amintit faptul că aplicarea în temeiul articolului 95 alineatul (4) din Tratatul CE trebuie evaluată în lumina condițiilor prevăzute atât la alineatul respectiv, cât și la alineatul (6) al articolului în cauză. Dacă vreuna dintre condițiile respective nu este îndeplinită, aplicarea trebuie respinsă fără a fi necesară continuarea evaluării.

(48) Dispozițiile naționale notificate sunt generale și se aplică atât produselor autohtone, cât și celor de import. După alinierea normelor privind utilizarea HFC la Regulamentul (CE) nr. 842/2006, nu există date care să indice că dispozițiile naționale notificate pot fi utilizate ca mijloc de discriminare arbitrară între agenții economici din Comunitate.

(49) În ceea ce privește limitarea achizițiilor din statele SEE, inclusiv statele membre ale Uniunii Europene, se înțelege că aceste dispoziții au drept scop să garanteze, în domeniul de aplicare al măsurilor, un tratament egal pentru toate substanțele sau produsele, indiferent de originea lor – produse la nivel național, importate sau achiziționate pe piața internă. Mărfurile importate din afara SEE sunt reglementate de dispozițiile privind introducerea pe piață. Situația este aceeași pentru mărfurile achiziționate dintr-un stat SEE care nu este membru al UE; în acest caz, măsurile se bazează pe două elemente diferite ale dispoziției, întrucât tranzacția presupune în același timp introducerea pe piață și achiziționarea dintr-un stat SEE. Cu toate acestea, o astfel de situație nu ar trebui să genereze un tratament discriminatoriu al mărfurilor în cauză.

⁽¹⁾ JO L 244, 29.9.2000, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 899/2007 al Comisiei (JO L 196, 28.7.2007, p. 24).

- (50) Obiectivul ordonanței este protecția mediului și nu există niciun element care să sugereze că ordonanța, prin conținutul sau punerea sa în aplicare, ar putea avea drept efect o discriminare arbitrară sau obstacole disimulate în calea schimburilor comerciale.
- (51) Comisia consideră că nu există elemente care să indice că dispozițiile naționale notificate de autoritățile austriece constituie un obstacol disproporționat în calea funcționării pieței interne în raport cu obiectivele urmărite.

III. CONCLUZIE

- (52) Pe baza observațiilor de mai sus, Comisia consideră ca fiind admisibilă cererea Republicii Austria, prezentată la 29 iunie 2007, privind menținerea, până la 31 decembrie 2012, a legislației naționale mai stricte decât dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 842/2006 în ceea ce privește introducerea pe piață a produselor și echipamentelor care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră.
- (53) De asemenea, în opinia Comisiei, dispozițiile naționale adoptate în 2002 și modificate în 2007:

- răspund cerințelor legate de protecția mediului;
- iau în considerare existența și disponibilitatea din punct de vedere tehnic și economic a soluțiilor alternative capabile să înlocuiască aplicațiile interzise în Austria și pot avea un impact economic limitat;
- nu reprezintă un mijloc de discriminare arbitrară;
- nu constituie o restricție disimulată asupra schimburilor comerciale dintre statele membre; și

— sunt compatibile cu tratatul.

Prin urmare, Comisia consideră că pot fi menținute.

Cu toate acestea, este de reținut faptul că scutirile prevăzute la alineatul (8) punctul 2 din ordonanță nu pot fi acordate după data de 4 iulie 2008 în ceea ce privește spumele unicomponente menționate la articolul 9 alineatul (1) și în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 842/2006, cu excepția cazului în care acestea trebuie să respecte standardele naționale de siguranță,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă prin prezenta dispozițiile naționale privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră, notificate Comisiei de Republica Austria prin scrisoarea datată 29 iunie 2007, care sunt mai stricte decât cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 842/2006 în ceea ce privește introducerea pe piață a produselor și echipamentelor care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră. Republica Austria este autorizată să mențină aceste dispoziții până la 31 decembrie 2012.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Austria.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

ACORDURI

CONSILIU

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 20 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 14 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 12 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 29 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 30 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 22 din acord fiind finalizată la 30 noiembrie 2007.

Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Albania privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Albania privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 13 noiembrie 2007.

Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Bosnia și Herțegovina privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 30 noiembrie 2007.

Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Muntenegru privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 14 noiembrie 2007.

Informare referitoare la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 30 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Serbia privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 12 noiembrie 2007.

Informare cu privire la intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind facilitarea eliberării vizelor

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind facilitarea eliberării vizelor a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 15 din acord fiind finalizată la 20 noiembrie 2007.

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării de vize

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea eliberării de vize a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, procedura prevăzută la articolul 14 din acord fiind finalizată la 30 noiembrie 2007.

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

POZIȚIA COMUNĂ 2008/81/PESC A CONSILIULUI

din 28 ianuarie 2008

de modificare a Poziției comune 98/409/PESC referitoare la Sierra Leone

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA POZIȚIE COMUNĂ:

Articolul 1

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 15,

La articolul 4 din Poziția comună 98/409/PESC se introduce următorul al treilea paragraf:

întrucât:

„Măsura prevăzută la primul alineat nu se aplică în cazul călătoriei martorilor a căror prezență este necesară în cadrul procesului în fața Curții Speciale pentru Sierra Leone.”

Articolul 2

- (1) La 29 iunie 1998, Consiliul a adoptat Poziția comună 98/409/PESC referitoare la Sierra Leone ⁽¹⁾ în vederea punerii în aplicare a măsurilor impuse prin Rezoluția 1171(1998) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (UNSCR).

Prezenta poziție comună produce efecte de la data adoptării.

Articolul 3

Prezenta poziție comună se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

- (2) La 21 decembrie 2007, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 1793(2007), care prevede o exceptare de la măsurile impuse prin punctul 5 din UNSCR 1171(1998). Prin urmare, Poziția comună 98/409/PESC ar trebui să fie modificată în consecință,

Adoptată la Bruxelles, 28 ianuarie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

D. RUPEL

⁽¹⁾ JO L 187, 1.7.1998, p. 1.